

S-e X change

สิงหาคม: ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒๐ เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๐

‘เซ็กส์ครั้งแรก’...

แน่ใจหรือว่า เรื่อง ‘ของคุณ’ ต่างจากเรื่อง ‘ของคนอื่น’ !!!

- เหตุผลที่ไม่ควร ‘เสียความบริสุทธิ์’
- ทำไม่ **สาวกล้านั่งตักหนุ่ม** ในที่สาธารณะ
- จุดบรรจบของเรื่องเพศกับศีลธรรม
- แทนนำเยาวชนเพศศึกษา **มีเซ็กส์ และมีท้อง** (ได้ไหม?)
- เป็นวัยรุ่น... มันเหนื่อยไหม

☆ ‘เพศศึกษาเพื่อเยาวชน’ ภาคใต้

ครูและเยาวชนในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ภาคใต้กว่า ๕๐๐ คน ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา ในการประชุมวิชาการ ‘เพศศึกษาเพื่อเยาวชน’ ภาคใต้ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙-๒๐ มกราคม ณ โรงแรมบีพี แกรนด์ทาวเวอร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

☆ กรุงเทพฯ จัดอบรมผู้บริหาร

องค์การแพธ ร่วมกับเครือข่ายครูก้าวอย่างอย่างเข้าใจ จัดอบรมทำความเข้าใจในเนื้อหาเพศศึกษา แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู ศึกษานิเทศก์ ในสังกัด สพท.กทม.เขต ๑ ๒ ๓ และสังกัด กทม. จำนวน ๓๗ คน เพื่อผลักดันหลักสูตรเพศศึกษาเข้าสู่สถานศึกษา เมื่อวันที่ ๒๖-๒๘ กุมภาพันธ์ ณ ชลพฤกษ์รีสอร์ท จ.นครนายก

☆ กศน. ทดลองหลักสูตรเพศศึกษา ๓ จังหวัด

การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ทดลองหลักสูตรเพศศึกษากับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ให้กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดลพบุรี ลำปาง และสงขลา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอน และประเมินผลคู่มือการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา

☆ กลุ่มเยาวชนน้องใหม่เดินสายทำกิจกรรม

กลุ่มเยาวชน ‘ซันโตก’ น้องใหม่จากจังหวัดแพร่ ร่วมดำเนินโครงการ ‘นำความรู้สู่สถาบัน’ โดยเดินสายแสดงละครและจัดนิทรรศการในสถานศึกษา ๖ แห่งในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดแพร่ ซึ่งได้รับความสนใจจากเพื่อนนักศึกษาเป็นอย่างมาก

☆ ก้าวอย่างฯ ตะวันตกหาเพื่อนร่วมทางในปี ๔

โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ภาคตะวันตก นำเสนอโครงการเพศศึกษาแก่โรงเรียน ๖ แห่งในจังหวัดสมุทรสาคร เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ณ โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ เพื่อหาเพื่อนร่วมทางให้มากขึ้นในปีที่ ๔

S-exchange สัปดาห์ละ ราย ๓ เดือน เป็นเวทีการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาสำหรับเครือข่ายโครงการ “ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ” และเครือข่ายคนทำงานด้านเอดส์ เพศศึกษา และสุขภาพทางเพศ

ติดต่อ **S-exchange** ได้ที่ **องค์กรสิวส์ (PATH)**

๓๗/๑ ซอยเพชรบุรี ๑๕ ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๓ ถึง ๕ โทรสาร ๐-๒๖๕๓-๗๕๖๘
อีเมล pathbangkok@path.org และ www.teenpath.net

จัดทำโดย **องค์กรสิวส์ (PATH)** ในโครงการ “ก้าวอย่างอย่างเข้าใจ” ซึ่งได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุนโลกเพื่อแก้ไขปัญหาเอดส์ วัณโรคและมาเลเรีย (Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis & Malaria)

บรรณาธิการ : รุจน์ โกมลบุตร

กองบรรณาธิการ : ภาวนา เหวียนระวี, วรานุช ชินวรโสภาค, หทัยรัตน์ สุตา, กษมา สัตยาหุริภักษ์, อุษาสินี ริวทอง, พรนุช สถาดผลสวัสดิ์, ชูชัย นิจไตรรัตน์, สุภัทรา บัวเพ็ญ, พรพรรณ ทองทองศักดิ์, อริสา สุมาลาลัย, รัตนาพร คำทอง, แสงจันทร์ เมธาตระกูล, สุทีศา ศรีบุตรวงศ์, กัณท์มา เพชรคง

ศิลปะ : ธานินทร์ กุลกาญจน์

สวรรค์ของเยาวชน

ชาวบ้านตำบลเขาคอก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์ป่าชุมชนกว่า ๕,๐๐๐ ไร่ ให้พ้นจากเงื้อมมือของนายทุนที่ลักลอบตัดไม้และเผาถ่าน

กว่า ๑๐ ปีของการดูแลป่า ลูกหลานของคนเขาคอก เห็นพ่อแม่ ลุงป้าหน้าอา ทำกิจกรรมรักษาป่า ก็อยากไปช่วยทำด้วย

เสาร์-อาทิตย์ เว้นว่างจากการเรียน เยาวชนก็จะพากันไปทำแนวกันไฟ ทำป้ายรณรงค์ให้คนรักษาป่า เข้าเวรยามรักษาป่า โดยไม่ได้ค่าตอบแทนใดๆ สักบาทเดียว

แต่สิ่งที่ชาวบ้านและเด็กๆ ได้รับก็คือ อาหารจากป่า เช่น เห็ด ดอกกระเจียว ผักตั่ว ผักกะแยง ไข่มดแดง ฯลฯ

ชาวบ้านและเยาวชนได้ทำงานวิจัย ซึ่งได้รับทุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ผลการศึกษาพบว่า

อาหารการกินจาก ‘ซูปเปอร์มาร์เก็ตเขาคอก’ มีมูลค่า ๒.๖ ล้านบาทต่อปี

ในฤดูฝน เด็กๆ จะเข้าป่าแต่เช้าเพื่อเก็บเห็ดไปขาย หาเงินก่อนไปเรียนได้วันละ ๒๐ บาท

ปีที่ผ่านมามี เด็กๆ ช่วยกันเพาะชำกล้าไม้เพื่อเอาไปปลูกในป่า พวกเขาต้องการพิสูจน์ว่า ต้นไม้เล็กๆ ในป่าที่ค่อยๆ ขึ้นตัวเองตามธรรมชาติ กับกล้าไม้ที่ไปปลูกทดแทนนั้น อย่างไหนจะได้ผลดีกว่ากัน

เด็กกลุ่มนี้ยังจัดแสดงละครชุมชน นอกจากผู้ชมจะได้หัวเราะกับความน่าเอ็นดูของเด็กๆ แล้ว ฉากที่เด็กๆ ซึ่งแสดงเป็นต้นไม้ที่ถูกตัด ต่อยๆ ล้มตัวลงจนเกลี้ยงเวที ยังสะท้อนใจจนผู้ชมบางคนถึงกับกลืนน้ำตาเอาไว้ไม่ได้

คณะกรรมการโรงเรียนเขาคอก ในที่สุดได้กำหนดให้เรื่องการดูแลรักษาป่าและการใช้ประโยชน์จากป่า เป็นหลักสูตรท้องถิ่นที่ให้ชาวบ้านจัดการเรียนรู้ ‘นอกห้องเรียน’ ให้แก่นักเรียน

สงกรานต์ ประกอบ แกนนำเยาวชนบอกว่า ที่ผ่านมามีผู้ใหญ่ไม่เคยต้องเคยช่วยเหลือให้เด็กไปช่วยงานในป่า มีแต่เด็กๆ ที่จะร้องตามขอไปทำงานในป่าด้วย

ชาวเขาคอกจึงคลายกังวลว่า ใครจะเป็นผู้ดูแลป่าชุมชนแห่งนี้ต่อจากผู้ใหญ่รุ่นปัจจุบัน

‘โชคดีที่เรามีป่าอยู่ใกล้บ้าน เด็กๆ เลยไม่ค่อยชอบไปเที่ยวที่อื่น ไปเที่ยวป่าสนุก ได้อาหารไปทำกับข้าว และได้เงินใช้ด้วย’

บทเรียนจากเขาคอก ทำให้เราเห็นคุณค่าของป่า และยังทำให้เราเห็นว่าสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวเยาวชน ล้วนมีผลต่อความคิดทัศนคติ และพฤติกรรมของพวกเขา

หากเราอยากเห็นเยาวชนของเราสามารถคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ เราต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากที่กำลังเป็นอยู่ในทุกวันนี้บ้างหรือเปล่า?

สารบัญ ...

คนในข่าว	๒
บทบรรณาธิการ	๓
☐ สวรรค์ของเยาวชน	
รอบรู้บ้านเรา	๔
บางกอกชอกแซก	๖
ทแยงมุม	๗
☐ สิทธิส่วนบุคคล (ควรอยู่) ภายใต้ความเหมาะสม ?	
บทความจากเครือข่าย	๘
☐ เพศศึกษากับคุณธรรม... บูรณาการที่ลงตัว	
โรงเรียนของเราอยู่	๙
☐ สอนเพศศึกษาผ่าน ‘ล่ามภาษามือ’ ที่ภัทรญาณวิทยา	
ลงขันความคิด	๑๐
☐ เมื่อแกนนำเยาวชนเพศศึกษา มีเซ็กส์...	
เข้าใจไอที	๑๒
☐ วันนี้...คุณมี e-mail แล้วหรือยัง	
เรื่องประจำฉบับ	๑๓
☐ เซ็กส์ครั้งแรก...เรื่องที่ ‘เล่ายาก’ แม้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง	
บทความพิเศษ	๑๘
☐ เหตุผลที่ไม่ควร ‘เสียความบริสุทธิ์’	
มองมุมเยาว์	๑๙
☐ นักล้าแต่มี	
สอนรัก สลักใจ	๒๐
เคล็ดลับหลังห้อง	๒๒
☐ การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา	
คือความเข้าใจ	๒๓
☐ การป้องกันเอดส์ที่ได้ผล คือการเพิ่มอำนาจให้คน	
เที่ยวทั่วไทยไปกับเยาวชนก้าวอย่างฯ	๒๔
☐ คลายร้อนที่ทุ่งท่าลาด	
sexual literature	๒๕
☐ แสบสนิท ศิษย์สายหน้า การต่อสู้ของคนชายขอบ	
ห้องลูกที่ปรึกษา	๒๖
☐ ทำไมสาวกล้านั่งตักหนุ่ม ในที่สาธารณะ	
เยี่ยมเยาวชน	๒๗
☐ เป็นวัยรุ่นมันเหนื่อยมั๊ย	

★ ชาวอเมริกันร้อยละ ๙๕ มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

สถาบัน Guttmacher รายงานว่า ชาวอเมริกันที่มีอายุ ๑๕-๔๔ ปี ราวร้อยละ ๙๕ มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ลอว์เรนซ์ ฟินเนอร์ ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยแห่งสถาบัน Guttmacher และคณะ ศึกษาพบเรื่องดังกล่าว โดยการศึกษาสถิติจากผลงานวิจัยของศูนย์ควบคุมโรคระบาดแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๒๕ ๒๕๓๑ ๒๕๓๘ และ ๒๕๔๕ ที่สอบถามชาวอเมริกัน ๔๐,๐๐๐ คน อายุ ๑๕-๔๔ ปี เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ในจำนวนนี้กลุ่มตัวอย่าง ๓๓,๐๐๐ คนเป็นผู้หญิง

ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ ๙๕ ของกลุ่มตัวอย่างบอกว่า พวกเขาเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ ๔๔ ปี และร้อยละ ๙๕ ตอบว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การศึกษายังพบว่าผู้หญิงค่อนข้างเหมือนผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

อย่างน้อยร้อยละ ๙๑ ของผู้หญิงที่เกิดระหว่างปี ๒๔๙๓ ถึง ๒๕๒๑ บอกว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและก่อนอายุ ๓๐ ปี และร้อยละ ๘๘ ของผู้หญิงที่เกิดในช่วงทศวรรษ ๒๔๘๐ บอกว่า เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและก่อนอายุ ๔๔ ปี

ฟินเนอร์กล่าวว่า ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลในรายงานนี้มีน้อยกว่าร้อยละ ๑ ‘ข้อมูลแสดงให้เห็นชัดเจนว่า เยาวชนและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งจะเป็นคำถามสำหรับรัฐบาลสหรัฐฯ ที่ทุ่มเงินมหาศาลในการรณรงค์ให้คนอายุ ๑๒-๒๕ ปีละเว้นการมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน’

รัฐบาลสหรัฐฯ ให้คุณค่ากับการช่วยให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ช้าลง เพราะเห็นว่ายิ่งมีเซ็กส์ช้า เวลาที่จะมีคู่นอนก็จะน้อยลง โอกาสการติดเชื้อก็จะลดลง

ฟินเนอร์กล่าวว่า ‘สิ่งที่มีประสิทธิภาพมากกว่าก็คือ การสร้างทักษะและให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยที่เยาวชนต้องการหากว่าเขาจะไปมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเยาวชนเกือบทุกคนก็จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในที่สุดอยู่แล้ว’

★ ระดับการศึกษาทำให้คนมีสุขภาพดีและอายุยืน

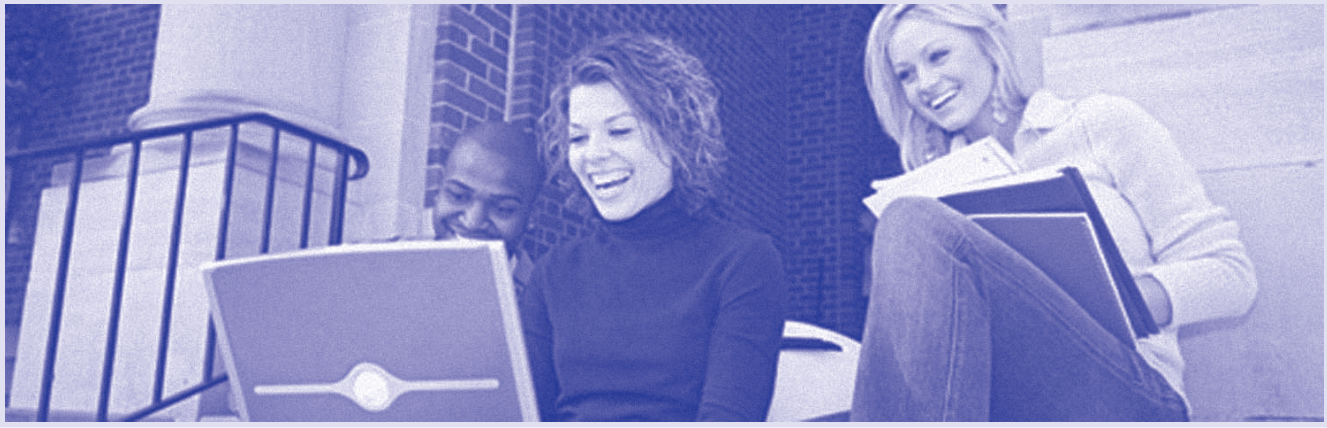
เจมส์ สมิธ นักเศรษฐศาสตร์สุขภาพและคณะพบว่า การศึกษาเป็นตัวชี้วัดสำคัญของการมีสุขภาพดีและอายุยืน พวกเขาพบว่าการศึกษาที่สูงขึ้นอีกเพียง ๒-๓ ปี จะทำให้อายุยืนขึ้น และมีสุขภาพดีขึ้นในวัยชรา ทั้งนี้ระดับของรายได้และสัปดาห์ ไม่ได้มีผลต่อสุขภาพและอายุ

อาเดรียน่า เลอราส มูนิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน กล่าวว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาน้อย จะมีอายุสั้นกว่าผู้มีการศึกษามาก เพราะพวกเขามีความสามารถน้อยกว่าในการวางแผนอนาคต และประสบความสำเร็จช้ากว่า

นอกจากนี้การให้เงินสวัสดิการมากขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อสุขภาพของคน เงินอาจจะดีสำหรับเรื่องอื่น แต่ไม่ใช่ต่อเรื่องสุขภาพ

สมิธเห็นว่า หลักประกันสุขภาพ ซึ่งถูกให้คุณค่าว่าจะมีผลต่อสุขภาพและการมีอายุยืน ก็ถูกให้คุณค่าในเวทีทางการเมืองมากเกินไป

★ เยาวชนอังกฤษต้องการบริการหลังโรงเรียนเล็ก

เมค สเปซ ยูธ รีวิว ซึ่งจัดทำโดยพรรคแรงงานของอังกฤษ เสนอว่า เยาวชนต้องการสถานที่ที่ให้บริการต่างๆ หลังจากโรงเรียนเล็ก ทั้งนี้เยาวชนไม่สนใจสโมสรหรือคลับแบบผู้ใหญ่ แต่ต้องการสถานที่ซึ่งพวกเขาสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ ที่ต้องการ ที่รวมอยู่ในจุดเดียวกัน

เยาวชนมักจะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในช่วงบ่ายต้นๆ หลังจากโรงเรียนเล็ก และก่อนที่ผู้ปกครองจะกลับบ้าน และพวกเขาจะรู้สึกกดดันหากได้รับบริการในช่วง ๑๖.๐๐ น. แต่จะรู้สึกผ่อนคลายหากมีการให้บริการที่เย็นหรือคึกคักกว่านั้น

ดังนั้นการเขยิบเวลาออกไปให้โรงเรียนเล็กช้าลง อาจจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะจัดบริการให้เยาวชน แต่เยาวชนจะต้องไม่ถูกเจ้าหน้าที่โรงเรียนเร่งให้รีบกลับบ้าน ทั้งนี้สามารถใช้อาคารเรียนที่มีอยู่ในการจัดบริการให้เยาวชน โดยต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการจัดหาผู้เชี่ยวชาญที่จะคอยให้บริการแก่เยาวชนด้วย

★ เว็บไซต์เป็นเครื่องมือช่วยป้องกันเอชไอวีได้ในประเทศที่ยากจน

การศึกษาพบว่า เยาวชนชายวัยกันตามากกว่า ๑ ใน ๓ ใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลเรื่องเอชไอวี/เอดส์

การเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกำลังแพร่ขยายขึ้นในประเทศต่างๆ ที่ยากจน รวมทั้งยูกันดา การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเยาวชนอายุ ๑๒-๑๘ ปี จากโรงเรียน ๕ โรงเรียนจำนวน ๕๐๐ คน เพื่อดูว่าพวกเขาใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร

เยาวชนร้อยละ ๔๕ ตอบว่าเคยใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ ๓๖ บอกว่ามีเพื่อนที่ใช้อินเทอร์เน็ต

เยาวชนร้อยละ ๓๘ ตอบว่า เคยใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลด้านสุขภาพ ขณะที่ร้อยละ ๓๕ เคยใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ และร้อยละ ๒๐ ใช้หาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ

การใช้อินเทอร์เน็ตบ่อยๆ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการหาข้อมูลเรื่องเอชไอวี/เอดส์ รวมทั้งสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้ห้องสนทนา (แชทรูม) ส่งอีเมลล์ และเล่นเกม อย่างไรก็ตามการใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียน จะส่งผลต่อความถี่ในการหาข้อมูลเรื่องเอชไอวี/เอดส์มากกว่าสถานที่อื่นๆ

เมื่อถามถึงเหตุผลที่ร้อยละ ๕๕ ของเยาวชนไม่ใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ ๔๓ ตอบว่าเพราะต้องเสียเงิน ร้อยละ ๓๙ ตอบว่าเพราะไม่รู้จักร้านที่ และร้อยละ ๓๖ ใช้อินเทอร์เน็ตไม่เป็น สองในสามตอบว่า หากได้ใช้อินเทอร์เน็ตฟรี ก็จะใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลเรื่องเอชไอวี/เอดส์

☆ ก้าวอย่างสู่งการทำงานโครงการฯ ปีที่ ๔ ศูนย์ประสานงานตามภูมิภาคต่างๆ พร้อมทำงานกันอย่างคึกคัก **✂ สุรัชย์ ไคว้ตระกูล** และ **อุษณีย์ เย็นสบาย** จัดทีมอาจารย์มรภ.ลำปางกว่าหนึ่งโหลเสริมทัพสำนักงานสาธารณสุขลำปาง ศูนย์ประสานงานภาคเหนือ เดินสายอบรมเตรียมความพร้อมครูเพศศึกษาที่ลำปาง ลำพูน แพร่ และน่าน **✂ ศิริพรรณ สายหงษ์** กลุ่มพัฒนานวัตกรรมการศึกษาออกโรงเรียนนำทีมลงพื้นที่ทดลองใช้หลักสูตรเพศศึกษาระดับ ม.ต้น-ปลายในลพบุรี สงขลา และลำปาง ระหว่างประชุมเตรียมงาน มีนักศึกษาถามเป็นคำเมืองว่า ‘เป็นอบรมกี่วันครับ’ **นพรัตน์ เวโรจน์เสรีวงษ์** คนกรุงเทพฯ รีบตอบทันทีว่า ‘เปลี่มาอบรม ๒ วันคะ เดี่ยวไปตามให้คะคะ’ **สุมิตรา ปิยะจันทร์** ผอ.ศบอ.งาว รีบกระซิบว่า ‘เขาอยากรู้ว้ เขาจะต้องอบรมกี่วัน ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับคุณครูเปลี่ค่า’ **✂ อุษ่า พุ่มศรีภานนท์** ศึกษาานิเทศก์เขต ๑ และ **สมหมาย ทิตวงษ์** ศึกษาานิเทศก์สังกัดกทม. ผลัดกันเล่าถึงประสบการณ์ที่ต้องไปซื้อถุงยางอนามัยเพื่อเป็นวิทยาทานในการอบรมผู้บริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร **✂ ชนิศา หรั่งบุรี** ผอ.ร.รมย์มบ้านบางกะปิ บอกเสียงดังฟังชัดในระหว่างอบรมว่า ‘หากครูในโรงเรียนได้ผ่านการอบรมเพศศึกษา และสามารถจัดการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์แบบนี้จะทำให้นักเรียนเป็นคนดีและมีความสุข’ **✂ นพ.ธนะพงษ์ จินวงษ์** และ **ทิตยาณี เทพหัสติน ณ อยุธยา** สคร.๕ ควงคูร้องเพลงสร้างพลังใจให้กับคณะทำงานและวิทยากรหลัก (เอ็มที) ใน ๔ จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์ เนื้อความว่า ‘ใจสู้หรือเปล่า ไหวไหมบอกมา โอกาสของผู้กล้า ศรีธาไม่มีท้อ’ **✂ กรรณิการ์ สมยา** เจ้าหน้าที่องค์การแพลนและ **เสรี กาหลง** ศึกษาานิเทศก์ สพท.ศรีสะเกษเขต ๑ ทำงานขยายผลอบรมเอ็มทีใหม่และคุณครูเพศศึกษาเพิ่มอีก ๗ โรงเรียน **✂** ขอแนะนำเจ้าหน้าที่องค์การแพธคนใหม่ **คັນสนีย์ (จัน) กองอู๋** และ **นันทกานต์(กานต์) เกษร** **✂** เจอหน้า **เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย** ผู้ประสานงานโหนดภาคใต้ หน้าตาสดใสไม่เคยเปลี่ยนเคล็ดลัษคือชอบทำบุญ และมีสูตรอาหารธัญพืชปรับสมดุลหยิน-หยาง **✂** ปรบมือเชียร์ **สุภาพร ศาสสนักดี** และคณะครู ที่ช่วยกันทำให้เกษมสีมาวิทยาการ อุบลราชธานี

เป็นโรงเรียนนำร่อง ที่จะติดตามดูเยาวชนที่เรียนเพศศึกษาต่อเนื่องกัน ๓ ปี **✂** เตรียมพบ...โครงการรณรงค์เอดส์ระดับชาติ โดยกองทุนโลก ภาคต่อจาก ‘คุยเปิดใจ รักปลอดภัย’ ปีนี้มุ่ง ‘รณรงค์ส่งเสริมทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มหนุ่มสาว’ ชาวก้าวอย่างฯ หายห่วง พกถุงยาง Oop! เป็นประจำอยู่แล้ว จะใช้เอง หรือเอาไว้สาธิต หรือให้คนใกล้ตัว...ได้ทั้งนั้น **✂ พรชัย สุขเกษม** รองผอ.ร.รมย์มวัดสิงห์ ให้สัมภาษณ์วารสารออนไลน์ นิวสคูล www.newschool.in.th (सानปฏิรูปเต็ม) ว่า หลังดูงานเพศศึกษาที่สงขลา และเข้าอบรมที่นครนายก ไฟการทำงานเพศศึกษาโชติช่วงขึ้น โดยทิ้งท้ายว่า เพศศึกษาที่ยั่งยืนโรงเรียนได้เมื่อ ‘เริ่มต้นจากการทำงานในสิ่งที่รัก’ **✂** www.teenpath.net เปิดประตูเชื่อมกับเว็บของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพเครือข่ายเพศศึกษาเพื่อเยาวชนว่าไม่ธรรมดา นับจากนี้ ทีมงานเว็บไซต์จะอัปเดตข่าวคราวให้ทุกท่านไม่ขาดสาย ลองแวะไปดูได้ **✂** ขอปรบมือให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาเพศศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพราะนักศึกษา มรภ. ๕ แห่งที่ผ่านหลักสูตรนี้สะท้อนมาว่า ชอบอาจารย์ผู้สอนมากเพราะอาจารย์รับฟังความคิดเห็น ทำให้กล้าเปิดใจ ที่สำคัญคือสอนเรื่องเพศมุ่มใหม่ที่เข้าใจง่ายและสนุก **✂ อริยกัญญ์ สำเร็จ** มรภ.กาญจนบุรีเป็นห่วงว่าจะเตรียมนักศึกษาครูโปรแกรมปฐมวัยให้ออกไปสอนเด็กอนุบาลเรื่องเพศอย่างไรดี ขบคิดอยู่นานก็มาถึงบางอ้อตรงที่ว่า เริ่มทำความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ของเด็กก่อนก็ได้ ดังนั้นโครงการงานของนักศึกษาโปรแกรมนี้ก็เลยผ่านฉลุย **✂** ยินดีกับความสำเร็จของกลุ่มเยาวชนน้องใหม่ไฟแรง ‘ชนโตก’ จ.แพร่ ซึ่งมีกิจกรรมมากมาย ที่มาของชื่อชนโตกก็คือเปรียบกลุ่มตัวเองว่า มาจากหลายสถาบัน เหมือนความหลากหลายของอาหารภาคเหนือที่รวมกันไว้ในชนโตก **✂** มี.ค.-เม.ย. องค์การแพธจัดค่ายพัฒนาทักษะครูจาก ๑๒ จังหวัดนำร่อง เพื่อเปิดชุมชนในสถานศึกษาทั้งหมด ๔ ค่าย คือ ค่ายนักสื่อสารมวลชนน้อย ๒ รอบ (สื่อวิทยุ ไอที ลิ่งพิมพ์) ค่ายวิทยากรน้อย และค่ายละคร งานนี้ตั้งเป้าว่าจะเกิดครูชุมชนที่สร้างแกนนำเยาวชนเพื่อการเผยแพร่เพศศึกษาในจังหวัดต่างๆ ต่อไป...

สิทธิส่วนบุคคล (ควรอยู่) ภายใต้ความเหมาะสม?

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ‘เอมี’ โขติรส สุริยวงค์ ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงเกี่ยวกับการแต่งกายของเธอในงานประกาศรางวัลสุพรรณหงส์ จนกลายเป็นเรื่อง ทอล์ก ออฟ เดอะ ทาวน์อยู่ยาวนานนับสัปดาห์ กาแยงมูมในครั้งนี้ จะลองชวนคิดในประเด็น ‘สิทธิส่วนบุคคล’ ซึ่งเธอถูกมองว่า เธอแสดงเสรีภาพเกินขอบเขตที่สังคมจะรับได้?

★ น.พ.สุริยเดว ทรีปาตี หัวหน้าคลินิกวัยรุ่น

สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี กล่าวว่า

ทุกคนมีสิทธิในร่างกาย แต่ต้องสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรมด้วย ถ้าไม่สนใจปฏิบัติของสังคม วัฒนธรรมที่ดีงาม แสดงสิทธิส่วนตัว อันเห็นผมไม่เห็นด้วย ควรจะอยู่ในขอบเขต เช่น ในบ้าน ห้องส่วนตัว ถ้าเป็นที่สาธารณะ ต้องเคารพสิทธิของคนอื่นด้วย ไม่อย่างนั้นต่อไปอาจไม่ต้องใส่อะไรเลย ทุกคนก็จะอ้างว่าเป็นสิทธิส่วนตัว ฉะนั้น ต้องดูว่าการแสดงสิทธิส่วนตัวส่งผลต่อสังคมอย่างไรบ้าง

บุคคลสาธารณะเป็นกลุ่มคนที่เข้าถึงเยาวชนได้ง่าย อยากรู้อยากเห็นเป็นโมเดลที่ดีให้กับเยาวชนที่กำลังหาเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ให้ตัวเอง ถ้าโมเดลแต่งกายไม่ดีมีให้เห็นอยู่เรื่อยๆ อย่างกรณีของ ‘เอมี’ ค่อนข้างเปิดบางส่วนมากเกินไป ทำให้เกิดการกระตุ้นสมองส่วนอารมณ์มากกว่าสมองส่วนคิด ในขณะที่เยาวชนในปัจจุบันยังอ่อนแอในทักษะการปฏิเสธ ยับยั้งชั่งใจ คิดและวิเคราะห์ ก็จะเกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบ และโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ในที่สุด

ส่วนการลงโทษด้วยการอ่านหนังสือให้คนตาบอดนั้น ต้องถือเป็นการทำความดี ไม่ควรตีค่าว่าเป็นการลงโทษ สมควรต้องชื่นชม ที่จริงแล้วบุคคลสาธารณะได้ อะไรไปจากสังคมค่อนข้างมาก หากมีโอกาส ควรบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้อยากให้เยาวชนทุกคนช่วยกันบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้เกิดจิตสาธารณะ

สิ่งสำคัญ สื่อควรมีจริยธรรมในการนำเสนอข่าวแบบนี้ไม่ควรตกเป็นเครื่องมือให้เกิดการกระทำซ้ำขึ้นมาอีก ดังนั้น การรายงานข่าวบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีภาพประกอบให้เห็นก็ได้ 🐼

★ วันสนันท์ สะสม นักศึกษาปี ๒ คณะเทคโนโลยี

สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง มองว่าความเหมาะสม

หรือไม่ คือสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นมาเอง อวัยวะเพศเป็นอวัยวะส่วนหนึ่ง แต่บังเอิญเป็นอวัยวะที่ถูกบอกมาให้ปกปิด พอแหวกออกก็เหมือนการกริดความเชื่อเดิม สังคมจึงเกิดปฏิกิริยา ซึ่งก็คือการปะทะทางวัฒนธรรมเท่านั้นเอง

การกระทำของเอมีกลายเป็นความอีหัลก้อีเหลือ ด้านหนึ่งก็เป็นสิทธิของเขา แต่อีกด้านหนึ่งถ้าเขาไม่

ทำตัวให้เด่น ก็จะไม่มีความถ่ายรูป จนกลายเป็นกระแสทุเรศคือว่าเขาทำไม่ดี แต่ก็พากันบริโภค

พฤติกรรมของเอมีอาจกระทบกับฐานคิดเก่าของมหาวิทยาลัยที่ต้องการสร้างคนดี จึงเหมือนผู้ใหญ่ที่ถูกวิ่งชนอย่างแรง ทำให้เจ็บปวด คือ ใครกระแทกแรงที่สุด ก็ย่อมถูกตอบกลับแรงเช่นกัน ซึ่งจริงๆ มันเป็นช่องว่างระหว่างยุคพอดี การลงโทษจึงเป็นการยืดหยุ่น ประนีประนอมที่สุดแล้ว เพราะต่างฝ่ายต่างมีเหตุผล เป็นธรรมดาที่จะต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อให้อยู่ด้วยกันได้ ไม่เช่นนั้นสังคมก็จะบิดเบี้ยว และอาจอยู่ในสังคมเดียวกันไม่ได้

นอกจากนี้ยังเป็นธรรมดาของเด็กที่จะเลียนแบบ เพราะทุกวันนี้การสร้างตัวตนของเด็กกำลังถูกบดบังด้วยการเรียน ช่วงเวลาน้อยนิดกับการผ่อนคลายก็อยู่กับสื่อ หนังสือ เพลง ทีวี ถ้าเด็กอยู่เฉยๆ ก็เหมือนไม่มีตัวตนในสายตาของคนอื่น เด็กจึงดูจากคนที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้วเป็นฐาน ฉะนั้น ควรให้เวลาของเด็กได้แยกออกจากสื่อบ้าง โดยรัฐต้องสนับสนุนในการหาพื้นที่ให้เด็กสามารถสร้างตัวตนได้

สื่อเอง โดยเฉพาะผู้บริหารก็ควรมีจรรยาบรรณ เพราะสื่อกับคนก็เหมือนวงกลม ต่างตอบสนองซึ่งกันและกัน

สื่อจะนำเสนอเรื่องที่คนให้ความสนใจ ฉะนั้น สื่อจึงควรบอกเด็กว่า เขาสามารถคิดเองได้ สามารถสร้างตัวตนให้หลุดไปจากบล็อกเดิมได้ 🐼

เพศศึกษากับคุณธรรม... บูรณาการที่ลงตัว

★ ท่ามกลางกระแสเชี่ยวกรากแห่งสายวัฒนธรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย วัยรุ่นบ๊องก็กระโจน บ้างก็ถูกชักจูง และมีไม่น้อยที่ถูกผลักดันลงสู่เกลียวคลื่นนั้น เหล่าผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลายต่างยื่นมือเข้ามาเพื่อช่วยเหลือ มีโครงการดีๆ เพื่อเยาวชนมากมายเกิดขึ้น ก่อนหน้านั้นมีโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ขณะนี้มีโครงการคุณธรรมนำความรู้ ทำให้ผู้เขียนอดไม่ได้ที่จะเทียบเคียงโครงการทั้งสองนี้

โครงการก้าวอย่างฯ เป็นโครงการที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่เยาวชน ส่วนโครงการคุณธรรมนำความรู้มุ่งพัฒนาจิตใจให้เยาวชนเป็นคนดี

ทั้งสองโครงการล้วนมีจุดประสงค์ที่จะทำให้เยาวชนเป็นคนดี มีคุณภาพ แต่ก็มีคนอีกไม่น้อยที่มีมุมมองต่างออกไป

เริ่มตั้งแต่บางคนเข้าใจว่า ‘เพศศึกษา’ หมายถึง ‘เพศสัมพันธ์’ คิดว่าเพศศึกษาเป็นการยั่วยุให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ เป็นการชี้โพรงให้กระรอกทั้งๆ ที่กระรอกหาโพรงเจอโดยไม่ต้องมีใครไปชี้ เพราะเขามีแหล่งเรียนรู้มากมายเกินกว่าเราจะนึกถึงด้วยซ้ำ

การสอนเพศศึกษาจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะให้ความรู้สร้างความเข้าใจ เกิดกติกาในกลุ่ม รู้จักคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจ รวมทั้งรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการตัดสินใจนั้นด้วย

ผู้เขียนได้ชมรายการทางโทรทัศน์ซึ่งเชิญคุณมีชัย วีระไวทยะ หนึ่งในนักสิทธิมนุษยชนของโลกที่ได้รับการคัดเลือกจากนิตยสาร TIMES คุณมีชัยพูดในรายการตอนหนึ่งว่า ‘เราต้องให้เด็กเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพราะถ้าเขาเข้าใจ เขาจะมีพฤติกรรมที่ดี’ ซึ่งผู้เขียนเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งการรู้จักคิด วิเคราะห์

จะนำไปสู่การรู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจคนอื่นๆ ในสังคม มาพูดถึงความเข้าใจคำว่า ‘คุณธรรม’ กันบ้าง หลายคนคิดว่า คุณธรรมจะเกิดได้ต้องนั่งสมาธิ สวดมนต์ ถือศีล และพยายามจัดอบรม ยัดเยียดกิจกรรมเหล่านี้ บางครั้งก็สร้างความเข้าใจผิดและเบื่อหน่าย เช็ดขยาดกับการเข้าค่ายคุณธรรมไปเลย (เช่น ผู้เขียน เป็นต้น) บ้างก็เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นวันๆ ให้คุณธรรมเข้าหู ซึมซาบสู่สมอง แล้วไหลลงสู่ใจ แต่กลายเป็นเข้าหูซ้าย ทะลุหูขวา

สิ่งที่ได้รับคือ สมาธิอันแน่นแ่น แม้ท่านจะบรรยายผ่านเครื่องขยายเสียงดังสัปดาห์ใดผู้ฟังก็เข้าสู่นิทราได้ตั้งสักการประชุมของสำนักต่างๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ สิ่งของที่ประชุมย้ำกันเสมอคือ คุณธรรมเกิดขึ้นในตัวคน

แสดงออกถึงความเป็นคนดีจากจิตใจ ออกมาจากภายใน นำมาซึ่งความสุขของตนเองและคนรอบข้าง ไม่ใช่การนั่งสมาธิ การสวดมนต์ การถือนศีลกินเจ

สิ่งเหล่านั้นเป็นความเชื่อและกิจกรรมของศาสนาพุทธเท่านั้น ขอให้คำนึงถึงศาสนาอื่นๆ ด้วย

หากมองผิวเผิน ‘เพศศึกษา’ กับ ‘คุณธรรม’ ดูเหมือนอยู่คนละขั้ว แต่มองลึกลงไปเนื้อแล้วจะเห็นว่า ทั้งสองโครงการล้วนมุ่งให้เด็กและเยาวชนเป็นคนดี มีเหตุผล รับผิดชอบ รับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากตนเอง และยอมรับผลจากการกระทำของตนเอง

ทั้งสองโครงการจึงสามารถบูรณาการกันได้โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

แต่ก่อนที่จะคาดหวังให้เด็กและเยาวชนเข้าใจและมีพฤติกรรมที่ดี ผู้ใหญ่ควรจะทำความเข้าใจและตั้งหลักกันให้ดีเสียก่อน เพื่อที่จะพากันก้าวเดินอย่างมั่นคง ไม่โซซัดโซเซหรือเดินหลงทางอยู่นานกว่าจะถึงจุดหมาย ✍️

สอนเพศศึกษาผ่าน 'ล่ามภาษามือ' ที่ภัทรญาณวิทยา

★ โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม เป็นโรงเรียนที่สอนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินร่วมกับนักเรียนทั่วไปในห้องเดียวกัน ทั้งโรงเรียนมีครู ๕๗ คน มีนักเรียนประมาณ ๑,๒๐๐ คน ในจำนวนนี้มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการได้ยิน (ภาษาในโรงเรียนจะเรียกว่า 'เด็กหู') ๒๑ คน

เพศศึกษา 'ก้าวอย่างเข้าใจ' ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของภัทรญาณฯ เมื่อปี ๒๕๕๗ โดยมีทีมงานอาจารย์เพศศึกษาที่เข้มแข็งและมีผู้อำนวยการ **อาจารย์องอาจตรีชั้น** ที่ให้การสนับสนุนเต็มที่

เมื่อเพศศึกษาเป็นเนื้อหาที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน ความน่าสนใจจึงอยู่ที่ว่า เขาถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องเพศแบบรอบด้านให้ 'เด็กหู' ได้เรียนรู้อย่างไร

จะว่าไปแล้ว เด็กหูก็มีวิถีทางเพศเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป เล่นเน็ต ดูหนังโป๊ มีอารมณ์ทางเพศ แต่ครั้งจะปรึกษาใคร ก็มักจะติดขัดด้านการสื่อสาร จนมีคนเหมารวมว่า เด็กพวกนี้มีแรงขับทางเพศมากกว่าเด็กทั่วไป ยิ่งไปกว่านั้นเด็กบางคนก็ถูกลวนลาม ถูกข่มขืนซ้ำๆ เพราะผู้กระทำเห็นว่าเด็กๆ มีข้อจำกัดที่จะไปบอกเล่าให้คนอื่นฟัง

ทีมครูของภัทรญาณ จึงเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศให้กับเด็กหู 'พอได้เริ่มสอนพบว่าเขาอยากรู้ กระตือรือร้นที่จะถาม เพราะเขาขาดโอกาสที่จะรู้เรื่องนี้ ถ้าไม่มีใครมาอธิบายแบบเปิดใจรับฟัง เด็กก็จะสื่อสารในกลุ่มของเขาเอง ไปอ่านหนังสือมา ก็มาคุยกันเอง ไปรู้ไปเห็นอะไร ก็เอามาบอกกันเอง ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้องก็แย่' **อาจารย์เรวดี ณ พัทลุง** ทีมครูเพศศึกษาคนหนึ่งกล่าว

โดยทั่วไป เด็กหูจะเรียนร่วมห้องกับเด็กอื่น โดยมีอาจารย์ล่ามภาษามือช่วยแปลเนื้อหาที่อาจารย์สอน แต่

เมื่อเริ่มใช้หลักสูตรก้าวอย่างฯ ซึ่งทำให้นักเรียนอยากพูด อยากถาม ผลคือเด็กหูจะโต้ตอบไม่ทันเด็กอื่นๆ จึงต้องแยกห้องกัน

'ในด้านเนื้อหา นักเรียน ม.๕ ถูกวางว่าต้องเรียนอะไร ก็สอนตามนั้น แต่ปรับวิธีการสอน ใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมให้เห็น และ

อธิบายยาวมากหนักไม่ได้' **อาจารย์ผการัตน์ กุลเรือง** ทีมครูอีกคนหนึ่งเล่าให้ฟัง

อาจารย์สุนิสา แสงอนันต์ ล่ามภาษามือบอกว่า 'การรับรู้เนื้อหาที่ผู้สอนบอกผ่านล่าม คิดว่านักเรียนได้เรียนรู้เกินกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ามีการยกกรณีให้วิเคราะห์ เช่น ถ้าเรามีเพื่อนผู้ชายชวนเราไปบ้านสองต่อสอง คิดอย่างไร แล้วจะทำอย่างไร อันนี้ต้องใช้เวลาน้อยเพราะต้องแปลทีละคน'

ขณะนี้ทางโรงเรียนกำลังมีโครงการฯ จะฝึกให้เด็กหูเป็นแกนนำไปสื่อสารเรื่องเพศกับเพื่อนๆ คนอื่นในโรงเรียน โสตศึกษาที่ห้องฯ จากภัทรญาณฯ ใช้เป็นหอพัก

พิสิษฐ์ ตันวิทยา หรือน้อง**อาร์ม** พูดผ่านล่ามภาษามือว่า 'ผมอยากให้มีแกนนำไปถ่ายทอดความรู้เพศศึกษาให้กับเพื่อนๆ ที่หูหนวกด้วยกัน ผมอยากจะทำเพื่อนๆ เรื่องนี้ เพราะเราไม่ค่อยได้รู้เรื่องนี้จากที่ไหน'

เชื่อว่า หากแกนนำเหล่านี้ได้ออกทำงาน คงช่วยทำให้เพื่อนๆ หายอึดอัด และน่าจะทำให้โลกเจียบๆ ของพวกเขามีสีสันขึ้น 🌈

เมื่อแกนนำเยาวชนเพศศึกษามีเซ็กส์...

จากนักเรียนตัวน้อยที่เรียนรู้เรื่องเพศศึกษากับคุณครูในห้องเรียน จนกระทั่งเติบโตเป็นเยาวชนที่มีความรู้และสามารถสื่อสารเรื่องเพศกับเพื่อนวัยรุ่น จนถูกเรียกขานนามว่า ‘กลุ่มแกนนำเยาวชนเพศศึกษา’ กว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากแกนนำมีเซ็กส์และตั้งครรภ์

อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับเยาวชน จะมาแลกเปลี่ยนกันในเรื่องนี้

★ ประเด็นการสนทนาเริ่มจากความคาดหวังของอาจารย์ต่อเยาวชนแกนนำ **เอกวิทย์ ชาติไชย วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี** เสนอว่า ‘คาดหวังสองอย่าง คือหนึ่ง ให้แกนนำเป็นผู้ถ่ายทอดข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำให้เพื่อนด้วยกันได้ ไม่จำเป็นว่าเขาต้องไปยืนจับไมค์หน้าเวที แคนั่งคุยกันกับเพื่อน และสองคือให้ตัวแกนนำได้เอาความรู้ไปใช้เองด้วย’

บุศราภรณ์ ชาวชายโขง วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี เสริมว่า ‘คาดหวังเรื่องการสานงานต่อเนืองระหว่างแกนนำรุ่นแรกกับรุ่นต่อไป เพราะตอนนี้ยังมีช่องว่างเรื่องการถ่ายทอดหรือการประสานงานร่วมกันเป็นทีม ยังจะต้องมีการพัฒนาต่ออีก’

เอกวิทย์ ชาติไชย
วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

เพ็ญศิริ ศรีจันทร์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุดรธานี บอกความคาดหวังว่า ‘อยากให้เขามีการพัฒนาศักยภาพ มีความตระหนัก อยากให้เขาเป็นต้นแบบในเรื่องความรับผิดชอบ สามารถเรียนรู้จะทำงานกับทุกคนได้ ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ และชักชวนให้เพื่อนเข้ามาร่วมทำงานมากขึ้น’

สำหรับเรื่องการที่แกนนำต้องเป็นต้นแบบ **เอกวิทย์** เห็นว่า ‘แต่เรื่องพฤติกรรมอื่น ๆ ผมถือว่ามันเป็นสิทธิของเขา ผมยังเชื่อว่าถ้าครูกับแกนนำทำงานกันอย่างเปิดใจ เขาจะกล้าพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับเรา ซึ่งจะทำให้เราดูแลเขาได้ง่ายขึ้น หากเราไปบอกเขาว่า ‘อย่าทำอย่างนั้น’ อย่างนี้... เขาอาจจะปกปิดเรา’

ในแง่มุมมองที่ไม่ต่างกัน **มนัสนันท์ รัตริหวาง วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี** กล่าวว่า ‘เคยคาดหวังว่าแกนนำต้องเป็นตัวอย่างทุกเรื่อง แต่พอสัมผัสเด็กเล็ก ๆ แล้ว จึงได้เรียนรู้ว่า เราจะไปคาดหวังเด็กอย่างนั้นไม่ได้ ยิ่งถ้าเด็กทำตามที่เราคาดหวังไม่ได้ เราจะมองเด็กในแง่ลบ ถ้าแกนนำมีแฟนและมีเซ็กส์

เมื่อก่อนเคยคิดว่าเป็นแกนนำแต่ทำซะเอง แต่ปัจจุบันนี้พอได้ฟังเด็กมากขึ้น จึงคิดว่าถ้าเขารับผิดชอบตัวเองได้ ไม่น่าจะเป็นเรื่องแปลก’

บุศราภรณ์ ชาวชายโขง
วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

บุญส่ง จำปาบรรพ์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรธานี แสดงทัศนะว่า ‘ผมรู้สึกว่าธรรมดาเพราะในทุกวงการ ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่อาจมีพลาดกันได้ แต่เป็นเรื่อง

คนส่วนน้อย ไม่ใช่เราจะเอาเรื่องคนๆเดียวไปตำหนิทั้งกลุ่ม มันไม่ได้ ผมว่ามันอยู่ที่การตัดสินใจของเขา อย่าไปคาดหวังแกนนำร้อยเปอร์เซ็นต์’

มนัสนันท์ บอกความรู้สึกว่า ‘หากแกนนำมีเพศสัมพันธ์ เรา รู้สึกนะ แต่ไม่ผิดหวัง เพราะเมื่อเราได้นั่งคุยกับเด็กแกนนำคนหนึ่งที่มีแฟนและท้อง เขาบอกว่า เขารู้ทุกอย่างว่าทำอย่างนี้ผลที่จะเกิดขึ้นคืออะไร แต่เขาได้เลือกแล้ว เราจึงต้องยอมรับว่ามันเป็นสิทธิของเขา และต้องให้กำลังใจเขาที่เขาต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาเลือก คือเรื่องท้อง เขาต้องอยู่กับมันให้ได้ การได้นั่งคุยกันกับเด็ก ทำให้รู้ว่าถ้าเรามองเด็กในแง่ลบมองว่าเธอเป็นแกนนำแล้วจะทำผิดพลาดไม่ได้เลย เด็กจะห่างเราออกไปเรื่อยๆ’

เอกวิทย์ เสริมว่า ‘ถ้ามาจากพื้นฐานว่าเขาคิดดีแล้ว เพราะแกนนำมีความรู้มากกว่าเยาวชนคนอื่น รู้แล้ว ตัดสินใจไม่แปลก เพราะว่าเราสอนเด็กให้คิดถึงผลดี ผลเสีย หรือผลที่จะตามมาอย่างไรรอบด้านแล้ว ถ้าเขาตัดสินใจมี หรือไม่มีเพศสัมพันธ์ จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางในการป้องกันมันเป็นเรื่องของเขาที่จะต้องรับผิดชอบต่อผลที่ตามมา เมื่อเรารู้ก็

‘หากแกนนำมีเพศสัมพันธ์ เรารู้สึก: แต่ไม่ผิดหวัง เพราะเมื่อเราได้นั่งคุยกับเด็กแกนนำ คนหนึ่งที่มีแฟนแล้ว ก้อง เขาบอกว่า เขารู้ทุกอย่างว่าทำอย่างนี้ผลที่จะเกิดขึ้นคืออะไร แต่เขาได้เลือกแล้ว เราจึงต้องยอมรับว่ามันเป็นสิทธิของเขา และต้องให้กำลังใจเขาที่เขาต้องรับพิชชอบในสิ่งที่เขาเลือก...

เพ็ญศิริ ศรีจันทร์
สำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดอุดรธานี

คุยกันให้เขาทราบว่าเราเป็นห่วง ผมเปรียบเทียบว่า การมีเพศสัมพันธ์นั้น เหมือนกับการขับรถบนถนน อาจเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ไม่วันใดก็วันหนึ่ง’

บุศราภรณ์ สะท้อนความรู้สึกว่า ‘ในช่วงแรกที่รู้ว่าเรามีเพศสัมพันธ์จะตั้งคำถามก่อนว่าทำไม และรับฟังเหตุผลของการที่เขาตัดสินใจ การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องผิดถูก เราอาจใช้ประเด็นของเขาหยิบยกเป็นกรณีศึกษา ในการพูดคุยเรื่องการยอมรับผลที่ตามมาจากการตัดสินใจและสิ่งที่จะเกิดขึ้น’

เอกวิทย์ ตั้งข้อสังเกตว่า ‘ท่าทีของครูที่มีต่อเขาจะต้องแสดงออกให้เขาสัมผัสได้ว่า เรายอมรับในการตัดสินใจของเขาจริงๆ ไม่ใช่ว่าช่างเถอะ เรื่องของเธอ’

‘ไม่ว่าจะเป็นเด็กแกนนำ หรือไม่ใช่แกนนำหากมีเพศสัมพันธ์ครูก็เป็นห่วงทั้งนั้นแหละถามว่าอยากไหมกับการทำใจเรื่องนี้ ก็ต้องบอกว่าอยากอยู่’ **มนัสนันท์** เพิ่มเติมความคิดเห็น

เพ็ญศิริ กล่าวว่า ‘เขามาทำงานกับเรา เขาโตแล้ว หากเขาตัดสินใจจะมีเพศสัมพันธ์ เขาคงเลือกแล้ว คิดแล้วแต่ห่วงเรื่องการไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องงาน เช่น การอ้างผู้ปกครองว่ามาทำกิจกรรม แต่ไปเที่ยว’

มนัสนันท์ แสดงความคิดเห็นว่า ‘แต่ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็

มนัสนันท์ ราตรีหว่าง
วิทยาลัยอาชีวศึกษา
อุดรธานี

เหมือนๆ กัน คือจะมีทั้งคนที่มีความรับผิดชอบและไม่มีความรับผิดชอบ’

ทว่าความกังวลใจของ **บุศราภรณ์** ก็คือว่า ‘สิ่งที่เกิดขึ้นอาจส่งผลให้ไม่เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครองของเพื่อนๆ ที่เขาทำงานด้วย เพราะเขาเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน รู้จักใกล้ชิดกัน ผู้ใหญ่จะไม่เข้าใจและพูดว่า ทำไมเป็นแกนนำแล้วยังมีเซ็กส์หรือท้อง มันอาจจะต้องมีการอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้ปกครองของแกนนำคนอื่นๆ ในกลุ่มด้วย ซึ่งรู้สึกห่วงความคาดหวังของผู้ปกครองในเรื่องความไว้วางใจที่มีต่อกลุ่มแกนนำ’

บรรดาครูพี่เลี้ยงเยาวชนแกนนำฝากถึงผู้ใหญ่ที่กำลังมุ่งมั่นทำงานกับกลุ่มแกนนำเยาวชนไว้หลายประเด็น ดังที่**เอกวิทย์**ทำทนายว่า ‘แม่ผู้ใหญ่จะคิดว่าแกนนำยังเป็นเด็ก ดูไม่น่าเชื่อถือ ผู้ใหญ่ยังไม่ต้องเชื่อมั่นมันเด็กก็ได้ แต่ขอเพียงโอกาสให้เด็กได้ทำงานยอมรับฟังเขาบ้าง ให้เขาได้เสนอแนวคิด ได้ทำงาน ตามวิถีชีวิตของตัวเอง และให้เขามีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ มิใช่ผู้ใหญ่คิดแล้วให้เด็กทำ’

มนัสนันท์ เสริมว่า ‘อย่าเอาทัศนคติความคิดตัวเองมาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจเด็ก อยากให้รับฟังและเปิดใจกว้างยอมรับเด็ก เพื่อให้เขาได้มาคุยกับเรา ตัวเองเคยทำแบบนั้นเพราะตั้งแต่เด็กก็เป็นเด็กดีมาตลอด และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่เคยทำผิดนอกกลุ่มนอกจากเลยเอาตัวเองมาตัดสินใจ

เด็ก จนกระทั่งได้ผ่านกระบวนการทำงานเรื่องเพศมาถึงจุดหนึ่ง จึงคิดว่าคนเรามันไม่เหมือนกัน อยากให้ผู้ใหญ่ทำงานกับเด็กขอให้ทำด้วยใจ ทำแล้วมีความสุข เหนื่อยก็พัก และอย่าใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการหาผลประโยชน์’

บุญส่ง สะท้อนประสบการณ์ว่า ‘ผู้ใหญ่ที่จะทำงานกับเด็กต้องปรับตัว เข้าหาเด็ก อย่าใช้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับเด็ก ต้องทำตัวเป็นเพื่อนเด็ก ต้องเชื่อใจเด็กแล้วเด็กจะเชื่อใจเรา ต้องให้ความเป็นกันเอง

บุญส่ง จำปาบรรพ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
อุดรธานี

ไม่ใช่ว่าเห็นเขาทำอะไรแล้วคิดว่าเขาทำผิดไปหมด ต้องถามเหตุผลเขา ต้องเข้าใจสภาพของตัวเด็ก บางที่เราต้องทำใจ หากเขาไม่เป็นไปตามที่เราคาดหวัง ต้องค่อยๆ แนะนำกัน’

เพ็ญศิริ ฝากว่า ‘อยากให้ครูเป็นเพื่อนเด็ก ลดช่องว่างความเป็นครูลง เพราะเด็กกลัวครูอยู่แล้ว บทบาทครูคือเป็นผู้สอนมานาน ถ้าบุคลิกของครูทำให้เด็กเข้าหาได้ ไม่คาดหวังเด็กสูงนัก จะทำให้เด็กกับผู้ใหญ่ได้เรียนรู้ร่วมกัน เป็นผู้ใหญ่ใจดีและใส่ใจในการทำงานดูแลเด็ก’

บุศราภรณ์ ทิ้งท้ายว่า ‘ผู้ใหญ่ต้องเท่าทันสถานการณ์ เพื่อจะได้ช่วยหาคำปรึกษาเด็กให้คิดรอบด้านมากขึ้น เพราะโดยประสบการณ์ชีวิตของเด็กอาจยังทำให้เขาไม่สามารถคิดได้อย่างรอบด้าน แต่ไม่ใช้การคิดแทน หรือครอบงำความคิดเด็ก

และในบางครั้งเด็กอาจล่าและเหนื่อยในการทำงาน เราต้องให้กำลังใจเด็กด้วย’

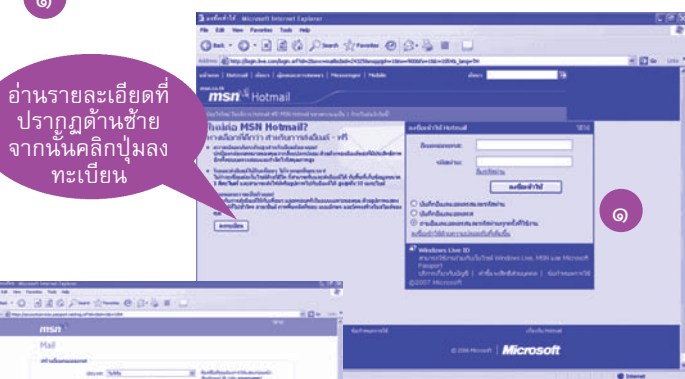
วันนี้...คุณมี e-mail แล้วหรือยัง

★ เพื่อนครูและผู้ร่วมโครงการก้าวอย่างๆ มีอีเมล หรือ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้รับส่งข้อมูลผ่านระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือยังคะ

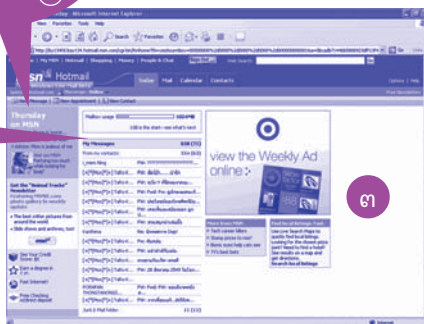
ใครสนใจอยากมีอีเมลเป็นของตัวเอง มาสมัครเป็น สมาชิกเพื่อรับส่งข้อมูลผ่านอีเมลของ hotmail กัน ง่าย นิดเดียวเองคะ

๑. เริ่มจากเข้าเว็บไซต์ www.hotmail.com จะปรากฏหน้าจอ

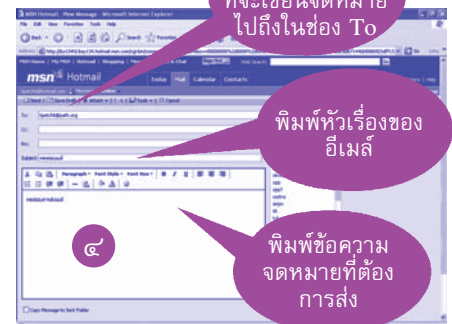
๑

ตรวจสอบจำนวนจดหมายที่มีผู้ส่งมาให้ได้ที่ My Messages

๓

พิมพ์หัวข้อเรื่องของอีเมล

พิมพ์ข้อความจดหมายที่ต้องการส่ง

๒. จากนั้นจะปรากฏหน้าจอตั้งภาพ ๒ ให้กรอกรายละเอียดในช่องเหมือนกรอกแบบฟอร์ม โดยเริ่มจาก

- เลือกประเทศจากรายการที่กำหนดให้
- กำหนดอีเมลแอดเดรส (e-mail address) ใช้เป็นที่อยู่ประจำตัวเรา เพื่อใช้ในการรับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องกำหนดที่อยู่ด้วยอักษรภาษาอังกฤษ ตัวเลข สัญลักษณ์จุด (.) เส้นประ (-) หรือ ขีดเส้นใต้ (_) เท่านั้น เช่น teen_path@hotmail.com จากนั้นคลิกที่ปุ่ม **ตรวจสอบการใช้งาน** เพื่อตรวจว่าที่อยู่ที่เรากำหนดไปซ้ำกับของผู้อื่นหรือไม่ หรือยัง ถ้าซ้ำแล้วจะมีการแจ้งให้ทราบ เราจึงต้องกำหนดชื่อใหม่
- จากนั้นกำหนดรหัสผ่าน (password) ในช่อง **รหัสผ่าน** เราต้องจำที่อยู่และรหัสผ่านที่เรากำหนด เพื่อให้เราเป็นเพียงผู้เดียวที่จะเข้าไปรับและส่งไปรษณีย์ของเรา โดยคนอื่นจะเข้าไปในระบบไม่ได้

● เมื่อกรอกรายละเอียดมาเรื่อยๆ จนถึงตอนท้ายของใบสมัครแล้ว หุดย่ออ่านข้อตกลงสัักนิต จากนั้นคลิกปุ่ม **ยอมรับ**

● เท่านี้คุณก็ได้เป็นสมาชิกใหม่ของ ชื่อผู้ใช้ @hotmail.com แล้ว เมื่อสมัครสมาชิกอีเมลสำเร็จแล้ว เราก็เข้าใช้งานได้ โดยเริ่มต้นจากการเข้า www.hotmail.com เหมือนเดิม จากนั้นจะปรากฏหน้าจอ ๑ เหมือนครั้งแรกที่คุณเข้ามาสมัครอีเมล ต่างกันที่ว่าตอนนี้คุณต้องกรอกข้อมูลอีเมลแอดเดรส (ชื่อผู้ใช้ @hotmail.com) และรหัสผ่าน ตรงกล่องด้านขวามือ แล้วคลิกปุ่ม ลงชื่อเข้าใช้ จากนั้นจะปรากฏหน้าจอตั้งรูป ๓ นั้นหมายความว่า อีเมลของคุณสามารถใช้งานได้แล้ว

จากนั้นคลิกปุ่ม **send** ที่อยู่ข้างบนด้านซ้าย แล้วโปรแกรมจะแจ้งสถานะการส่งอีเมลของคุณว่าสำเร็จหรือไม่ ... ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ สำหรับการเริ่มต้นเรียนรู้อีเมลในรูปแบบอีเมล ทดลองใช้ให้คล่องนะคะ หรือจะลองส่งอีเมลมาคุยกันก็ได้ที่ kpetchk@path.org

ฉบับหน้าเราจะมาสมัครแชทผ่าน MSN โดยใช้อีเมลแอดเดรสที่คุณสมัครในครั้งนี้นะคะ

เช็กส์ครั้งแรก... เรื่องที่ 'เล่ายาก' แม้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

เช็กส์เป็นเรื่องที่อยู่คู่กับชีวิต ผู้คนล้วนอยากรู้ อยากรู้ได้ยืนเมื่อพูดเรื่องเช็กส์ แต่ครั้งถึงถามถึง เช็กส์ครั้งแรก หลายคนกลับเปรยว่า 'เล่ายาก' และหลังจากสนทนากับผู้ที่ยินยอมตอบคำถามดังกล่าวแล้ว สิ่งก็ตามมาจากทุกคนคือ 'คุยเรื่องนี้แล้ว รื่นรมย์ดี แต่ช่วยปิดชื่อ นามสกุลให้มิดชิดด้วยนะ' ในฐานะผู้เขียนเรื่อง จำต้องรับคำอย่างหนักแน่น ขณะไปเฝ้าคำถามว่า 'คุยเรื่อง 'ของลับ' ที่ไร ต้องถูกบอกให้เก็บเป็น 'ความลับ' ทุกที...'

.....

'ผมเคยมีเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนผู้หญิงครั้งแรก และใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสำรวจร่างกายของเพศตรงข้าม และไม่ได้สนุกสนานกับการสอดใส่ (มากนัก... มันว่าอย่างนั้น) ...'

พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

.....

★ เมื่อเอ่ยถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ 'ความเชื่อ' หนึ่งในฝั่งอยู่ในสายเลือดของมนุษย์คือ 'เกิดเป็นชายต้อง

เชี่ยวชาญในเชิงรัก' ดังนั้น ผู้ชายจึงเชื่อว่าตนต้องเป็นฝ่ายนำพานาวารัก ให้ล่องไปจนถึงจุดหมาย

แต่ความเชื่อนี้กลับกลายเป็นอุปสรรคในการค้นหาประสบการณ์ 'ครั้งแรก' ของใจ และ บอย

'ผมดูหนังไปฝรั่งสามสี่เรื่อง จดจำท่าทางต่างๆ ในหนัง เพื่อจะได้นำไปใช้จริง ตามประสาคนไม่เคย ต้มเปี้ยวไปถึง ๓ ขวด ดับความกลัว พอถึงห้องก็จู๋โจมเธอทันที ทั้งที่เธอยังไม่ทันตั้งตัวผมรีบถอดเสื้อเธอออกอย่างรวดเร็ว ผมแสดงท่าที่ดูต้นจนเธอตั้งตัวไม่ติด ทั้งกอดจูบ ขย้ำขยี้ที่หน้าอกอย่างเมามัน'

‘ที่สุดแล้ว ก็มีอะไรกันในวันหนึ่งโดยไม่ได้ตั้งใจมาก่อน ใช้วิธีหลังข้างนอก เพื่อป้องกันกันอย่างเดียว มีแล้วก็ไม่ได้ออกอะไรกัน ความสัมพันธ์ก็เหมือนเดิม เราก็คือเรา เขาก็คือเขา ไม่ได้มีการผูกมัดอะไรกันมากขึ้น’

ใจเล่าถึงประสบการณ์ครั้งแรก ราวกับว่าเหตุการณ์เพิ่งผ่านไปเมื่อวันวาน ทั้งที่ล่วงเลยมากกว่าสิบปีแล้ว และบอกว่าทั้งหมดที่เขาทำต่อเธอนั้นเป็นการแสดง เพราะ ‘ผมไม่เคยมีเซ็กส์มาก่อน ผมจะให้เธอรู้ความจริงไม่ได้ว่าผมเป็นไก่อ่อน’

เรื่องราวในทำนองเดียวกันเกิดขึ้นกับบอย ชายหนุ่มที่เข้าสู่ประสบการณ์ครั้งแรกในวัย ๑๗ ปี ด้วยการซื้อบริการกับเพื่อนๆ เพื่อฉลองวันสอบเสร็จของการเรียนชั้นสุดท้ายในระดับมัธยมปลายเมื่อสี่ปีมาแล้ว

‘ระหว่างมีเพศสัมพันธ์ ความรู้สึกคืองง เพราะไม่รู้จะทำยังไงดี ผู้หญิงคนนั้นก็ไม่เคยรู้จักมาก่อน... ก็สงสัยว่าทำไมไม่อายเรา ไม่เหมือนในหนังสือที่อ่านเลย ต้องอดอดอ้น จอเลาะ เล้าโลม จะถามก็กลัวว่าจะเห็นเราเป็นไก่อ่อน’

บอยสรุปฉากจบของเซ็กส์ครั้งแรก สำหรับตัวเขาว่า ‘หลังจากไม่เสร็จแล้ว รู้สึกแย่มาก ไม่ดี ไม่ชื่นมื่น’

ใจสารภาพว่า ‘เซ็กส์ครั้งแรกของผมประสบความสำเร็จ ความล้มเหลว ชนิดเสียฟอร์มไม่เป็นท่า เพราะลีลาท่าทางของหนังเอ็กซ์ที่ผมจำมา กลับใช้ไม่ได้ในการมีเซ็กส์จริงๆ ในบางจังหวะ อวัยวะเพศกลับหดตัว ไม่สู้ขึ้นมาเฉยๆ ผมเสียหน้ามาก ทำเอาเจ้าหล่อนเสียอารมณ์อย่างหนัก กับความไม่เอาไหนในเชิงเซ็กส์ของผม’

สำหรับเอก เด็กหนุ่มเมืองกรุงที่ต้องรอโอกาสเรียนรู้อะไรบางอย่างจริงๆ ด้วยการไปกับพี่ชายและเพื่อนๆ เพื่อเที่ยวบอบบอนด์ถึงภาคใต้ ก็ยังอดไม่ได้ที่จะต้อง ‘รักษาฟอร์ม’ ในการเที่ยวครั้งแรกของเขา ครั้นเข้าไปอยู่ในห้องสองต่อสอง เอกเกิดกลัวการมีเซ็กส์ขึ้นมา จึงชวนพนักงานสาวให้เป็นเพื่อนคุยและดื่มเบียร์ก็พอ โดยให้เหตุผลเมื่อถูกพนักงานสาวถามว่า

‘ครั้งแรกใช้ไหม’

‘เคยหลายหนแล้ว ครั้งนี้เลยอยากแคะนั่งคุยเล่นเฉยๆ’

แต่พนักงานสาวไม่สนใจคำเชิญของเขา และมุ่งทำงานตามหน้าที่ของเธอ ‘ให้เสร็จ’ เขาจึงไม่ต้องเป็นฝ่ายทำอะไร ทั้งยังได้ของฝากเป็นรอยถลอกชอกช้ำกลับไปด้วย

เอกตอบท้ายการมีเซ็กส์ครั้งแรกของเขาที่เกิดขึ้นในวัย ๑๖ ปีว่า ไม่ค่อยประทับใจนัก คงเป็นเพราะ ‘เขาไม่ได้เป็นผู้ควบคุมเกม’

ต่างจากหญิงสาวที่เตรียมพร้อม และกล้าสื่อสารกับคนรักถึงเรื่องการใช้อย่างอนามัยในครั้งแรกเช่นกัน ที่ถือว่าเซ็กส์ครั้งแรกของเธอเป็น ‘เรื่องดี’ เรื่องหนึ่งที่เกิดกับชีวิต

‘ในความรู้สึกดีที่วั้นั้น เพราะมาจากความต้องการที่ไม่ใช่เรื่องวูบวาบ แบบไม่คิดว่าจะเกิดขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามฉันอยากให้เกิดขึ้นกับคนพิเศษที่ฉันรัก ซึ่งทำให้ฉันวูบไหว อยากสัมผัสลึกซึ้งปนกับความตื่นเต้นอยากรู้’

แม้ลึกๆ ในใจ ก้อยอดไม่ได้ที่จะรู้สึกผิดทั้งที่ครั้งแรกของเธอเกิดในวัยที่ไม่ได้ใส่เครื่องแบบนักเรียนแล้วก็ตาม

‘รู้สึกผิดและตำหนิตัวเองว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง เรื่องนี้กังวลใจฉันมากกว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร’

‘เราสามารถแยกออกจากเซ็กส์ได้เด็ดขาดจริงหรือ... เป็นไปได้ไหมที่เราเพียงต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยไม่ต้องรัก’^๒

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์

สำหรับหลายคนที่ไม่นิยมการซื้อบริการทางเพศ มักจะผ่านครั้งแรกโดยมีความรักเป็นข้ออ้างอันชอบธรรม แต่ประสบการณ์ของชัย ชายหนุ่มวัยยี่สิบกลางๆ ดูจะทำทนายและชวนให้หลายคนอาจต้องทบทวนความเชื่อที่ว่า เซ็กส์ควรเกิดมาจากความรัก หรือความรักควรมาก่อนเซ็กส์

๒ ‘รักหลากมิติ’. S-exchange ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๑๕ มกราคม-มีนาคม ๒๕๔๔.

‘จำได้ว่าตอนนั้นทักษิณยังไม่ได้เป็นนายกฯ วันๆ ก็เรียนๆ เล่นๆ ไม่มีอะไรให้ต้องคิดมาก กับคนที่มีอะไรด้วยครั้งแรก ความสัมพันธ์ก็ไม่ได้เป็นแฟนหรือเพื่อน ไม่เคยตกลงกันว่าเป็นอะไร เรียกกันแค่พี่กับน้อง นอนหอเขาบ้าง หรือชวนเขามา นอนบ้านเราบ้าง ก่อนที่จะมีอะไรกันครั้งแรก ก็กอดจูบกันบ่อยแต่ไม่ได้มีอะไรกัน เป็นอย่างนั้นมาประมาณสองสามเดือน ความรู้สึกในตอนนั้นคือยังไม่ได้คิดอยากมีเซ็กส์อย่างจริงจัง’

‘ที่สุดแล้ว ก็มีอะไรกันในวันหนึ่งโดยไม่ได้ตั้งใจมาก่อน ใช้วิธีหลังข้างนอกเพื่อป้องกันท้องอย่างเดียว มีแล้วก็ไม่ได้ตกลงอะไรกัน ความสัมพันธ์ก็เหมือนเดิม เราก็ชีวิตเรา เขาก็ชีวิตเขา ไม่ได้มีการผูกมัดอะไรกันมากขึ้น’

ขณะที่ชัยไม่ได้ให้ความสำคัญ และไม่ป้องกันเซ็กส์ที่เกิดกับ ‘พี่น้องท้องชนกัน’ รุ่ง ชายหนุ่มอีกคนซึ่งอายุไล่เลี่ยกับชัย กลับยึดมั่นกับคำสอนที่หล่อหลอมเขามาว่า เซ็กส์ควรเกิดก็ต่อเมื่อผ่านพิธีแต่งงาน แต่กลายเป็นว่า ครั้งแรกของเขาเกิดขึ้นโดยไม่ทันตั้งตัว และเกิดกับคนที่เขาเองไม่แน่ใจนักว่าควรเรียกเธอว่า ‘คนรัก’ ได้หรือยัง

‘ครั้งแรกของฉันทเกิดขึ้นในป่าข้างน้ำตกนั่นเอง เขาตุตตกใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น ในขณะที่ฉันทต้องกอดเพื่อปลอบโยนเขาให้หายสั่น ฉันทก็ไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงเป็นแบบนี้’

‘รู้จักกับพี่คนหนึ่ง คุยกันได้ไม่ถึง ๑ อาทิตย์ วันหนึ่งไปเที่ยวที่หอของพี่เค้า แล้วมันตึก เลยถือโอกาสนอนที่ห้องพี่ไม่คิดจะมีอะไรกันเพราะตัวเองถูกปลูกฝังมาว่า ถ้าจะมีอะไรกับใครต้องมีตอนแต่งงานหรือต้องรับผิดชอบ เลยไม่อยากมีอะไรกับพี่คนนี้... ก็นอนคุยกันเฉยๆ เอาหมอนข้างมาวางกันเอาไว้ ไม่ให้ตัวติดกัน ต่างคนก็ระวังตัว’

‘แต่ไม่รู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น เพราะคุยไปคุยมา มือไม้ก็เริ่มไม่อยู่กับเนื้อกับตัว แล้วก็กอดจูบกันบนเตียงที่แรกคิดว่าจะไม่สอดใส่ แต่พอจูบไปจูบมา เริ่มมีอารมณ์มากขึ้น แล้วในที่สุด ก็มีแบบสอดใส่ เพราะควบคุมอารมณ์ไม่อยู่จริงๆ... ยังดีที่ได้ใช้ถุงยางอนามัย’

ขณะที่ชายหนุ่มทั้งสองไม่ทันตั้งตัวกับเซ็กส์ครั้งแรกของพวกเขา ผู้หญิงเช่นแต้วซึ่งสามารถ ‘หาหน้งไปมา ดูได้หน้าตาเฉย’ และมักทำเอาพนักงานชายที่เฝ้าร้านเช่าวีซีดีหน้าแดงเสมอเมื่อเธอถามหา ‘มีหน้งอะไรที่ไม่ใส่เสื้อผ้าบ้าง’ มาดูตั้งแต่อยู่ ม. ๔ แต้วเล่าถึงการเท่าทันอารมณ์เพศของตน จนกระทั่งเมื่อเรียนอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา หลังจากใช้เวลาใกล้ชิดกับคนรักด้วยการผ่านชั้นจับมือถือแขน โอบ กอด และจูบมาหลายครั้ง แต้วก็ทำให้คนรักต้องตกใจเมื่อไปเที่ยวหน้าตกด้วยกัน

‘ครั้งแรกของฉันทเกิดขึ้นในป่าข้างน้ำตกนั่นเอง เขาตุตตกใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น ในขณะที่ฉันทต้องกอดเพื่อปลอบโยนเขาให้หายสั่น ฉันทก็ไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงเป็นแบบนี้ เราไม่ได้ใช้ถุงยาง ไม่ได้ใช้อะไรสักอย่าง ตอนนั้นฉันทไม่รู้สึกลัวตกกังวล ไม่กลัวเรื่องท้อง ไม่เขินอาย กลัวอย่างเดียว คือกลัวพ่อจะสังเกตรู้ว่าฉันทมีอะไรกับแฟนแล้ว’

.....

‘กามารมณ์สัมพันธ์กับมิติอื่นๆ อีกมากทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ ศีลธรรม ประชญา และความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ (gender relation)’^๓

นิธิ เอียวศรีวงศ์

.....

หลังจากผ่านครั้งแรกไปไม่ว่าจะในแบบชุกชลัก ings ไม่ทันตั้งตัว หรือถือเป็นเรื่องดีของชีวิตเรื่องหนึ่งก็ตาม หลายคนเริ่มรื่นรมย์และสร้างความสุขจากเพศรสได้เรื่อยๆ แต่คนอีกจำนวนไม่น้อยยังคงตรึงตนเองไว้กับความทรงจำของเซ็กส์ครั้งแรก และไม่มั่นใจว่าจะปล่อยให้คงอยู่ไปอีกนานเท่าใด

สร้อย คือหนึ่งในคนเหล่านั้น

‘ครั้งแรก เกิดกับผู้ชายที่เราเรียกว่า ความรักครั้งแรก เป็นเพื่อนของพี่ชายสนิทกันมาก่อน และพี่เขารู้ว่าเราแอบชอบ ค่ะนั่นดื่มกันนิดหน่อยที่บ้านพักของเราเอง คงเป็นเพราะจังหวะเป็นใจ ก็สับสนเล็กน้อยว่าควรยอมหรือไม่ยอม แต่พอถูกพี่เขารุกเร้า ก็เลยตามเลย’

สร้อยเล่าย้อนถึงประสบการณ์ครั้งแรกของเธอซึ่งเกิดเมื่อ ๘ ปีที่แล้วว่า อิทธิพลสำคัญที่ทำให้เธอยอมเขาคือ ‘เราอยากให้ความบริสุทธิ์กับคนที่เรารัก’ เมื่อถามถึงผลที่ตามมา เธอโอตครวญว่า

๓ ‘กามารมณ์นอกชีวิต’. มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๑๓๘๒ วันที่ ๙-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐.

‘แล้วเหตุก็เกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อเมื่อตื่นขึ้นมาฉันรู้สึกเจ็บตรงอวัยวะ: IWFK และตกใจเมื่อตัวเองและแฟนไม่ได้ใส่เสื้อผ้าเลยทันทีที่เขาตื่นขึ้นมา ฉันตบหน้าเขา และถามว่าทำไมทำแบบนี้ เขาบอกว่าก็เพราะรัก...’

‘ยอมรับว่าครั้งแรกเจ็บมากหลังจากนั้นก็คิดมากกังวล ถ้ามพี่เขาว่า จะท้องมัย เขาก็บอกว่าไม่แน่ใจ เพราะไม่ได้ป้องกัน ต้องลุ้นเกือบตายว่าประจำเดือนจะมามัย รู้สึกแย่มากตอนนั้น พอเราจะมีเซ็กส์ครั้งต่อไป ความรู้สึกตรงนั้นจะเตือนเราตลอดเวลา... เราก็บอกเขาไปตามตรงว่ารู้สึกไม่ดี’

ความรู้สึกของสร้อยคล้ายคลึงกับนกหญิงสาวที่พบกับเซ็กส์ครั้งแรกด้วยฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ ประสบการณ์ของเธอเกิดขึ้นในวันที่ยังสวมชุดนักเรียน ม.ปลาย เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา

‘เราไปด้วยกัน ๓ คน มีฉัน เพื่อน และแฟนฉัน เราฉลองวันเกิดกันอย่างสนุกสนานและฉันก็เมาและแล้วเหตุก็เกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ เมื่อตื่นขึ้นมาฉันรู้สึกเจ็บตรงอวัยวะ: IWFK และตกใจเมื่อตัวเองและแฟนไม่ได้ใส่เสื้อผ้าเลยทันทีที่เขาตื่นขึ้นมา ฉันตบหน้าเขา และถามว่าทำไมทำแบบนี้ เขาบอกว่าก็เพราะรัก...’

สำหรับนก เรื่องราวในเช้าวันนั้นจบลงด้วยความกังวลใจ เพราะเธอเฝ้าแต่นับวันรอคอยให้ประจำเดือนมาเหมือนเคย แม้ฝ่ายชายจะยืนยันว่า ‘ไม่ต้องหอรอก ผมป้องกัน’ ก็ตาม

ทั้งสร้อยและนกต่างเลิกลาภกับ ‘คนแรก’ ไปหลายปีแล้ว วันนั้นก็มีแฟนใหม่ แต่ไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนใหม่ เธอให้เหตุผลว่า ‘ฉันกังวลว่า ถ้าเขารู้ว่าฉันเคยผ่านมาแล้ว เขาจะรู้สึกอย่างไร’ ส่วนสร้อยเองรู้สึกว่า ‘กับคนรักต่อๆ มา ยอมรับว่าผู้ชายชอบทำให้เราคิดว่า เขาต้องการแต่เซ็กส์’

ความ ‘เจ็บปวด’ จากเซ็กส์ครั้งแรก ดูจะเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้ผู้หญิงหลายคนกังวลและติดกับดักความทรงจำ **เมย์**เองก็เช่นกัน

‘คืนนั้น แม้ผมจะไม่ถึงจุดสุดท้าย แต่ผมก็
ก็ิตล่องล้ำเข้าภายในของเธอ หลายต่อหลายครั้ง
โดยไม่ได้ป้องกันใดๆ เพราะคิดว่า เธอไม่ใช่ผู้
หญิงหากิน คงไม่ต้องป้องกัน แต่เมื่อรู้ความ
จริงว่าเธอขายบริการ ผมถึงกับตกใจจนหน้า
ซีด...’

ครั้งแรกของ**เมย์**เกิดขึ้นเมื่อครั้งเรียนอยู่ชั้น
ม.ปลายกับชายคนรักที่มีประสบการณ์มาแล้ว แม้
เขาเป็นฝ่ายจัดหาอุปกรณ์ ความกังวลในเรื่องท้อง
และโรคจึงไม่มี แต่ถึงอย่างนั้น **เมย์**ก็ยังจำความรู้สึก
ได้แม่นยำแม่เหตุการณ์ผ่านมากกว่า ๘ ปีแล้ว

‘รู้สึกเจ็บที่ช่องคลอดมากๆ และรู้สึกว่าไม่อยาก
มีอะไรกับแฟนอีกแล้ว’

ขณะที่เช็กลครั้งแรกทำให้ทั้ง**สร้อย นก** และ**เมย์**
กังวลใจจนส่งผลต่อนิยายรักของเธอในบทต่อๆ มา
จิบ ผู้หญิงที่รู้จักกับเช็กลครั้งแรกในวัย ๒๑ ปี ระบาย
ความรู้สึกว่าเธอตื่นเต้นมากกับประสบการณ์ครั้ง
แรกจนจำไม่ได้ว่าใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

‘แปลกอะ ไม่ยกกั้วท้อง สงสัยตอนนั้นยังคิด
ไม่ถึง แล้วก็มัวตื่นเต้นอยู่... แต่กลัวติดโรค แล้วถ้าเป็น
เอดส์ขึ้นมาล่ะ... ในที่สุด ทนกังวลต่อไปไม่ไหว เลย
ไปตรวจเลือดดีกว่า’

ไซ้จะมีแต่หญิงสาวเท่านั้นที่ซังภาพความกังวล
เกี่ยวกับเช็กลไว้ในหัวคิด ชายหนุ่มเช่น**โจ๊ก**ได้รับ
ประสบการณ์ ซึ่งทำให้เขาต้องอยู่กับความหวาด
ระแวง ไปอีกหลายปี จากการ ‘เสียรู้’ เพราะอยาก
ลอง

‘หลังจากคืนนั้น อีกประมาณ ๕ วันต่อมา ผม
โดนเก็บเงินย่อนหลัง ๘๐๐ บาท เพราะเพื่อนคน
นั้นมาบอกผมภายหลังว่ารุ่นพี่คนนี้ มีอาชีพเสริมคือ
ขายบริการให้กับเสี่ยกระเป๋านักที่ชอบมีเช็กลกับ
นักศึกษา แต่ช่วงนี้หล่อนไม่ค่อยมีลูกค้า เลยต้อง
หาเงินด้วยวิธีการนี้ เท่ากับผมโดนหลอกให้เสียเงิน
เงิน ๘๐๐ บาทในสมัยนั้นถือว่าแพงมากสำหรับเด็ก
ม.๖ แต่ผมจำต้องยอมจ่าย เพื่อแลกกับการไม่โดน
ฝ่ายปกครองเรียกไปสอบสวน หรือเชิญผู้ปกครอง’

‘คืนนั้น แม้ผมจะไม่ถึงจุดสุดท้าย แต่ผมก็ได้
ล่องล้ำเข้าภายในของเธอ หลายต่อหลายครั้ง โดยไม่
ได้ป้องกันใดๆ เพราะคิดว่า เธอไม่ใช่ผู้หญิงหากิน คง
ไม่ต้องป้องกัน แต่เมื่อรู้ความจริงว่าเธอขายบริการ
ผมถึงกับตกใจจนหน้าซีด เสียวสันหลังวาบ ภูจะติด
โรคใหม่หะ ช่วยแล้วสิฏู’

‘ผมเครียดมาก เครียดติดต่อกันหลายเดือน แต่
ถึงอย่างไร ผมก็ไม่กล้าไปตรวจโรคจากหมอยุ่ดี แต่
เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี ร่างกายผมไม่แสดงอาการ
ใดๆ ผมจึงคิดว่า ผมคงโชคดี ผมลองเที่ยวผู้หญิงอีก
๓ ครั้ง ความรู้สึกแทบจะไม่ต่างกันเลย ผมมีเช็กล
ด้วยความกังวล และเครียดสุดๆ เช่นเดิม

ตั้งแต่นั้นมา ผมเลยไม่ขอมีเช็กลกับผู้หญิงอื่นที่
ไม่ใช่คนรักอีกเลย’

‘หากรักคือคำตอบ ระหว่างที่เรากำลังรอคำตอบนั้น
เช็กลทำให้เราตั้งคำถามดีๆ ได้มากมาย’

วุฒดี อัลเลน
ผู้กำกับภาพยนตร์ฮอลลีวูด

หลังจากฟังหลากหลายเรื่องเล่าของเช็กลครั้งแรก
ที่ถ่ายทอดจากความทรงจำของหลายคน ผู้เขียน
ตั้งคำถามกับตนเองในใจเมื่อสัมผัสถึงความรู้สึก
‘เล่ายาก’

หรือเพราะเช็กลครั้งแรกสำหรับหลายคนเหมือน
การทดลองทางวิทยาศาสตร์ ที่ทำเพียงเพื่อสนอง
ความอยากรู้ ขณะที่หลายคนเดินเข้าสู่เหตุการณ์
โดยไม่ตั้งใจ

ไซ้หรือไม่ว่า เช็กลครั้งแรกนั้นเกิดได้ไม่ยาก แต่
ที่เล่ายากเพราะไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

เรื่องเล่าถึงเช็กลครั้งแรก กลับไม่เคย
เปลี่ยนแปลง

เหตุผลที่ไม่ควร ‘เสียความบริสุทธิ์’

★ เมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคม จึงก่อเกิด
ความสัมพันธ์ระหว่างกัน

มนุษย์ได้สร้าง ‘ภาษา’ ขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือ
ในการสื่อสาร การ ‘นิยาม’ จึงเกิดขึ้น เพื่อให้มนุษย์
สามารถรับรู้ และเข้าใจภาษาให้ตรงกัน

ในความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่ไม่สามารถ
หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ ภาษาจึง
กลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีพลังทั้งในด้านการ
สร้างสรรค์ และการทำลาย

มนุษย์ใช้ภาษาด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ กัน สิ่ง
ที่เราพบอย่างหนึ่งคือ เมื่อข้อความใดๆ ได้ถูก
ผลิตขึ้นซ้ำๆ ก็สามารถเกิดเป็นกรอบความคิด
ความเชื่อ วัฒนธรรม จนสามารถตีกรอบหรือจำกัด
ความรู้สึกและการกระทำของมนุษย์ได้

เมื่อเราพบว่าภาษาเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง
เราจึงควรมีการตั้งคำถามกับสิ่งที่เราได้รับรู้หรือสิ่ง
ที่เรา (ถูกทำให้) เชื่อจากอำนาจของภาษา

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่าภาษาได้สร้างกรอบ
ความคิดของคนไทยเกี่ยวกับ ‘เซ็กส์’ คือ เรื่อง
‘การเสียความบริสุทธิ์’

เพราะเมื่อนึกถึงความบริสุทธิ์ เรามักนึกถึง
ความดีหรือความงาม

‘ความบริสุทธิ์’ จึงเป็นสิ่ง ‘ดี’ ที่ควรปรารถนา
การมีเพศสัมพันธ์ซึ่งทำให้ ‘ไม่บริสุทธิ์’ จึง
กลายเป็น ‘สิ่งชั่วร้าย’ ไปในทันที

และเมื่อประกอบกับคำว่า ‘เสีย’ ซึ่งเป็นคำที่
ให้ภาพในแง่ลบ ก็ยิ่งทำให้เพศสัมพันธ์กลายเป็น
สิ่งเลวร้ายมากขึ้นไปอีก

ผู้หญิงที่ครองตัวให้บริสุทธิ์ จึงกลายเป็น ‘คน
ดี’ และจะคงความ ‘ดีงาม’ นั้นไว้ตราบที่ไม่มีเพศ
สัมพันธ์

‘ด้วยความคิดแบบนี้ จึงเป็นการทำให้ผู้หญิงที่
มีความรู้สึกทางเพศ ‘ตาย’ ไปจากโลกความเป็นจริง
เป็นจริง สร้างให้ ‘ผู้หญิงที่ดี’ ต้อง ‘ไร้ความรู้สึกทางเพศ’ และ
‘ความรักที่ดี’ ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์มาเกี่ยวข้อง’

ขณะที่ผู้หญิงที่มีความรู้สึกทางเพศกลับกลายเป็น
‘คนไม่ดี’

ด้วยความคิดแบบนี้จึงเป็นการทำให้ผู้หญิงที่มี
ความรู้สึกทางเพศ ‘ตาย’ ไปจากโลกความเป็นจริง
สร้างให้ ‘ผู้หญิงที่ดี’ ต้อง ‘ไร้ความรู้สึกทางเพศ’ และ
‘ความรักที่ดี’ ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์มาเกี่ยวข้อง

มนุษย์จึง ‘ถูกต้อน’ จากกรอบความคิดที่เกิด
จากอำนาจของภาษาที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเอง

และนี่ก็เป็นเหตุผลที่ไม่ควร (ใช้คำว่า) ‘เสีย
ความบริสุทธิ์’

นักล่าแต้ม

อย่าลืมนะว่า ‘ความปลอดภัย’ และ ‘ความรับผิดชอบ’ ก็ถือเป็นคุณค่าอีกอย่างหนึ่งของวิถีทางเพศได้เช่นกัน

ดังนั้นถ้าถามว่า หากคนๆ หนึ่งมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน แต่ทุกครั้งเป็นเพศสัมพันธ์ที่ใช้ถุงยางอนามัย และคำนึงถึงความปลอดภัยต่อความเสี่ยงต่างๆ ถ้ามันจะมีผลกระทบอะไรตามมา? แล้วจะเป็นปัญหาอย่างไรถ้าจะล่าแต้มอย่างปลอดภัยและรับผิดชอบต่อ?

ผมไม่ได้จะอธิบายเพื่อหาความชอบธรรมให้กับคนล่าแต้มหรอกนะครับ แต่เมื่อผมได้สัมผัสกับเพื่อนๆ วัยรุ่นหลายคนแล้ว ผู้ใหญ่คงต้องยอมรับว่าตอนนี้สถานการณ์ชีวิตทางเพศของวัยรุ่นมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ปรากฏการณ์ ‘นักล่าแต้ม’ เป็นเพียงเลี้ยวหนึ่งของชีวิตทางเพศที่หลากหลาย เพราะยังมีอีกมากมายที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น การเล่นทำในกาณ์มีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ การมีเพศสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

แต่สิ่งที่มีการพูดคุยกันมากในกลุ่มวัยรุ่นตอนนี้คือ ไม่ว่าจะดำเนินชีวิตทางเพศอย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ความสุข อรรถรสทางเพศ การไม่ใช้ความรุนแรง และไม่เบียดเบียนผู้อื่น

ข้อท้าทายคือ ชีวิตทางเพศ การเรียนรู้และนิยามคุณค่าในเรื่องเพศของวัยรุ่น รวมถึงการยอมรับและความเข้าใจที่วัยรุ่นมีให้กันนั้น มีมากกว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ในสังคมที่ยังคงเป็น ‘เหมือนเดิม’

หากนับแต้มต่อเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องเพศ ผมว่าผู้ใหญ่ยังต้องตามวัยรุ่นให้ทันอีกมาก

แม้การเรียนรู้เรื่องเพศจะไม่ใช้เกมการแข่งขัน แต่แต้มนี้วัยรุ่นน่าจะเป็นต่อผู้ใหญ่อยู่เยอะเลยครับ 📌

★ นับว่าสร้างความตระหนกตกใจให้กับสังคมไม่น้อยสำหรับเรื่องราวของวัยรุ่นหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายๆ คน โดยแข่งขันกันในกลุ่มเพื่อนๆ ว่าใครจะมีคู่นอนมากกว่ากัน

เธอเหล่านี้ถูกเรียกขานว่า ‘สาวล่าแต้ม’

อันที่จริง จะว่าไปแล้ว หากวัยรุ่นชายเป็น ‘นักล่าแต้ม’ ก็คงไม่ค่อยน่าตระหนกตกใจ หรือถูกต่อว่าเหมือนอย่างที่ว่าวัยรุ่นหญิงหลายคนถูกกล่าวหา

ก่อนอื่นต้องเข้าใจสังคมไทยว่า ค่านิยม ความเชื่อในเรื่องเพศนั้น มีความไม่เท่าเทียมกันอยู่มากระหว่างหญิงและชาย ตัวอย่างเช่น เราสอนผู้หญิงให้รักหวลสงวนตัว รักษาพรหมจรรย์ไปจนถึงวันแต่งงาน ต้องมีเพศสัมพันธ์กับสามีที่แต่งงานโดยชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนผู้ชายกลับไม่ค่อยสอนให้เคารพให้เกียรติและรับผิดชอบต่อเพศตรงข้ามเท่าใดนัก

ดังนั้น ‘ความหมาย’ และ ‘คุณค่า’ ชีวิตทางเพศของมนุษย์ผู้หญิง จึงอยู่กับเพียงแค่เรื่องพรหมจรรย์และความเป็นกุลสตรี จนทำให้ผู้หญิงที่มีชีวิต ‘ต่างออกไป’ ต้องถูกตีตรา ถูกลดคุณค่าลง และถูกเลือกปฏิบัติในสังคม เช่น กรณีสาวล่าแต้มที่ปรากฏอยู่ในเวลานี้

ในการอธิบายปรากฏการณ์ ‘สาวล่าแต้ม’ ผมคิดว่าหากเรามองระบบคุณค่าเพียงแค่เรื่องพรหมจรรย์คงจะเป็นการวิเคราะห์ที่แคบเกินไป เพราะคุณค่าความเป็นคนไม่ใช่แค่เรื่องเวอร์จิ้นหรือไม่เวอร์จิ้น

📌 หลงรักคนมีเจ้าของ

ถาม น้าชา ผู้หญิงที่หลงรักคนมีเจ้าของ ผิดมากไหมคะกับการกระทำประเภทนี้ ทำให้ทั้งที่รู้ว่าไม่ควรทำนะค่ะ กลุ้มเหมือนกัน แต่ทำใจก็ตัดใจไม่ลงนะ นางผู้หลงรักคนมีเจ้าของ

ตอบ ผิดหรือถูกก็ขึ้นอยู่กับใจครับ เอาเป็นว่าคุณเป็นคนรักรักตัวเอง ไม่ได้รักรักคนอื่นหรอก การหลงรักคนอื่นของคุณจริงๆ แล้วมันก็คือการตามใจตัวคุณเท่านั้นเอง เพราะคนที่เราหลงรักนั้นไม่ได้รู้เรื่องอะไรด้วยเลย... 📌

📌 นักเรียนเลียนแบบดารานักเรียน

ถาม น้าครับ เห็นข่าวดารารักๆ เลิกๆ กันแบบสายฟ้าแลบ เป็นห่วงว่าเยาวชนจะเอาอย่าง และเลียนแบบนะครับ เพราะดูเหมือนดาราทำกัอย่างโจ่งฉ่าง เปิดเผย แบบเดียวกับเรื่องการเปิดร่างกายตนเองให้กลายเป็นสินค้า เราควรคุยกับเด็กในห้องเรียนยังไงดีครับ

ครูสังคม

ตอบ มันเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง... ครับผม (หมายเหตุ ฟ้าแลบปุ๊ป อีกสามถึงสี่วินาทีฟ้าจะผ่าปั๊บ... เตียวอุตุหุและหลับตาได้เลย) 📌

📌 เยาวชนอยาก ‘ขึ้นสวรรค์’ บ้าง

ถาม ในฐานะเป็นเยาวชน เวลาพูดเรื่องเพศ มักมีคำว่า ‘ขึ้นสวรรค์’ เข้ามาปนอยู่ด้วยเสมอ มันเป็นเรื่องอยากรู้อัจฉ แล้วเป็นเยาวชนเรียนหนังสืออยู่เนี่ย มีสิทธิ์ได้ขึ้นบ้างไหม

เด็กช่างถาม ชอบลอง

ตอบ สนใจขึ้น ‘ชั้นเรียนในปีถัดไป’ ให้ได้ก่อนเถอะนะครับ แล้วก็อย่าไปขึ้นสวรรค์ตอนอยู่ในชั้นเรียนล่ะ เตียวจะยุ่ง...

จะว่าไปแล้วผมว่าเรื่องเพศเนี่ยถ้ามันจะเป็นสวรรค์ มันก็เป็นสวรรค์ที่อยู่ใกล้ๆ กับนรกนิดเดียวแหละครับ สุขมากก็ทุกข์มากถ้าควบคุมมันไว้ไม่ดี

อยากลองขึ้นสวรรค์ก็ช่วยตัวเองไปก่อนแล้วกัน แต่อย่าหมกมุ่นมากนัก เพราะมันจะเบื่อได้ง่าย... นึกถึงเทวดาสิ ยังต้องลงมาช่วยคนบนโลกเลยเห็นไหม ขึ้นสวรรค์นานๆ ไม่ดีหรอก... อีอิอิ 📌

📌 ทหารหญิงถ่ายนู้ด

ถาม น้าสมเสรีจจ เคยผ่านตาข่าวทหารหญิงที่แต่งชุดทหารถ่ายแบบนู้ด แล้วถูกให้ออกจากราชการไหม ผมว่าสมควรแล้วเพราะเธอทำความผิดเบื้องต้นให้กับสถาบันอันทรงเกียรติ น้าละ ให้เหตุผลว่าไง

ชายรักเครื่องแบบ

ตอบ สถาบันไหนก็ทรงเกียรติทั้งนั้นแหละครับ ผมว่าเป็นเรื่องของข้อตกลงกันของหน่วยงานของเขา มากกว่าครับ เราคนนอกคงมีสิทธิแค่แสดงความคิดเห็นเฉยๆ ครับ 📌

รัฐธรรมนูญที่ส่งเสริมเพศวิถี

ถาม คุณนำเสนอเสร็จๆ ดิฉันอยากชวนคุยเรื่องทีลือต่างประโคมกันว่าเป็นเรื่องยาก นั่นคือ เรื่องการร่างรัฐธรรมนูญ คือดิฉันอยากให้ชาวไทยหันมาใส่ใจกับรัฐธรรมนูญที่เอื้อเพื่อชีวิตทางเพศของคนในสังคมบ้าง ดิฉันควรเริ่มบูรณาการจากอะไรก่อนดีคะ เด็กๆ และเพื่อนครูจะได้ไม่ทำหน้าเบื่อ

ครูสอนภาษาไทย

ตอบ รัฐธรรมนูญไทยไม่มีค่าอะไรหรอกครับ อย่าไปสนใจมาก นักการเมืองเข้ามามันก็พยายามบิดเบือน ทหารก็ฉีก รัฐธรรมนูญต่อหน้าเราได้เฉยๆ ถ้าไม่นับว่ามีเสียงเชียร์ และมอบดอกไม้ให้อีกต่างหาก

อย่าใช้คำอะไรให้มันดูยากๆ หรือมีหลักการกับสังคมเราเลยครับ เสียเวลาและเสียความรู้สึกเปล่าๆ

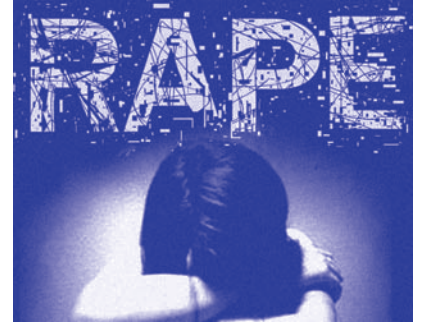
ถ้าอยากต่อสู้จริงๆ ผมเสนอว่าให้รณรงค์ไปเป็นประเด็นเลยดีกว่า อยากได้อะไรก็ไปล้อมทำเนียบ ไปบีบเอาที่มติ ครม. แล้วให้ ครม. เสนอเป็นกฎหมายดีกว่า อย่าไปถ่วงวาทกับการร่างรัฐธรรมนูญเลยครับ

แก้กฎหมายข่มขืน

ถาม ผมอยากรู้ความเห็นของหน้า เรื่องแก้กฎหมาย จากคำว่า ‘ผู้ชายข่มขืนผู้หญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยา’ เป็น ‘ผู้ใดข่มขืนผู้อื่น’ น้าวามันจะยกระดับความเชื่อในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศของคนขึ้นมาใหม่

ชายหวงตัว

ตอบ ตอบอย่างมองโลกในแง่ดี ผมว่าอย่างน้อยมันเป็นหมุดหมายที่สำคัญนะครับ บางครั้งเรามักจะพูดกันแต่เรื่อง ‘ปลุกจิตสำนึก’ หรือ ‘ปลุกจิตสำนึก’ จนลืมน

ไปว่าการต่อสู้ทางกฎหมายก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะมันเป็นกรอบที่ใช้อ้างอิง ในการต่อสู้เจรจาและขับเคลื่อนประเด็นทางสังคม อย่างน้อยก็ทำให้ถอยไปกว่านั้นไม่ได้ ในสังคมที่กฎหมายถูกให้ความสำคัญกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะคณะรัฐประหารไม่เคยล้มกฎหมายอื่นนอกจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ส่วนเรื่องความเชื่อในความเท่าเทียมกันทางเพศ ผมว่าในประเด็นนี้ต้องแยกเป็นสองเรื่องคือ เรื่องของความเท่าเทียมกันที่จะถูกข่มขืน กับประเด็นเรื่องการข่มขืนในฐานะของการแสดงออกซึ่งการกดขี่และอคติทางเพศครับ

ประเด็นที่สำคัญกว่าการทำให้คำจำกัดความทางเพศครอบคลุมทั้งสองเพศ ก็คือการทำให้คนเข้าใจว่าเรื่องของความสัมพันธ์ทางเพศ... ไม่ว่าจะแปลว่าการสอดใส่ หรือการมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในชั้นไหนก็ตามนั้น

เป็นเรื่องของความยินยอมของทั้งสองฝ่ายนั้นแหละครับผม...

๖๒๒๓ (^-^)
ก้าวยิว
หนูเมืองระด

เขาให้แนะนำ

ในการอบรมเรื่องการทำงานกับเด็ก คุณแม่ท่านหนึ่งรำพึงถึงการดูทีวีของลูกสาววัยเก้าขวบที่ชอบดูละครหรือรายการทีวีประเภท ‘แรงๆ’

คุณแม่ : เนี่ยลูกสาวชอบดูละครแบบตบกัน อีจกกัน หรือไม่ก็ยิงกันมากๆ เราเนี่ยไม่ชอบ ไม่อยากให้ดูเลย

วิทยากร : เพราะอะไรละ ถึงไม่อยากให้ดู

คุณแม่ : เราคิดว่าลูกจะซึมซับสิ่งไม่ดี และที่สำคัญอีกอย่างก็คือ หนึ่งที่ยิงกันต่อยกัน หรือแบบโหดๆ เนี่ย เราเองยังทนดูไม่ได้เลย มันหวาดเสียวนะ...

วิทยากร : แล้วใช้วิธีการอย่างไร

คุณแม่ : ก็บอกว่า ลูก หนึ่งในโทรทัศน์มันไม่ดีอย่างโน้น อย่างนี้ สารพัดจะบอก แล้วเราก็เปลี่ยนช่องซะ

วิทยากร : ผลเป็นยังไง

คุณแม่ : ลูกเราก็เปลี่ยนช่องกลับ แถมย้อนว่า แม่ แม่... ดูที่มุมซ้ายล่างของโทรทัศน์ เขามีตัว น. หนู แปลว่า ผู้ใหญ่ควรให้คำแนะนำ เขาบอกให้แนะนำ ไม่ได้บอกให้เปลี่ยนช่อง ไม่รู้เรื่องเลยแม่เนี่ย

การวัดการเรียนรู้เพศศึกษา

★ วันที่ ๙ เดือนที่แล้วหนูมีเซ็กส์กับแฟน ปกติเค้าจะหลังข้างนอก แล้ววันนั้นเกิดพลาต ขึ้นมา เค้าเอาออกไม่ทัน ก้อเลยหลังไปข้างใน เต็มๆ เลย เค้าก้อเลยรีบไปซื้อยาคุมฉุกเฉินให้ หนูทาน ประมาณอาทิตย์หนึ่ง ประจำเดือนก้อมา พอประจำเดือนหนูหมด เราก้อมีเซ็กส์กันอีก แต่ เค้าไม่ค่อยชอบใส่ถุง เค้าก้อหลังข้างนอกเสมอ หนูก้อยังกังวลว่าหนูจะท้องหรือป่าว เพราะหลังจากครั้งสุดท้ายที่มีเซ็กส์หนูไม่สบายเกือบอาทิตย์ แต่ก้อถามหมอแล้ว หมอบอกว่าอากาศมัน เปลี่ยน ก้อเลยฉีดยาไปเข็มหนึ่ง หลังจากนั้นเราก้อมีเซ็กส์กันทุกอาทิตย์ หนูจะท้องมั้ยคะ

คนเครียด, ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙, คำถาม จากคอลัมน์ 'คลินิกสุขภาพ' ใน www.teenpath.net

ตัวอย่างคำถามจากเว็บไซต์ข้างต้น สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนเพศศึกษา ทั้งเพื่อสร้างการเรียนรู้ และเพื่อประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูเพศศึกษา ว่าทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการป้องกันท้อง การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การประเมินโอกาสการตั้งครรภ์ และการติดเชื้อเอชไอวี การจัดการหากเกิดกรณีการตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม

ตัวอย่างคำถามชวนคุย (หรือจะใช้เป็นการประเมินการเรียนรู้ก็ได้)

๑. นักเรียนจะอธิบายประสิทธิภาพของวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์แต่ละวิธีที่ 'คุณคนเครียด' ระบุไว้ในคำถามได้อย่างไร (อย่างน้อย.. ผู้เรียนควรอธิบายวิธีการเหล่านี้ หลังข้างนอก ยาคุมฉุกเฉิน ถุงยาง และการนับหน้าเจ็ดหลังเจ็ด)

๒. หากนักเรียนมีโอกาสตอบคำถามนี้ นักเรียนจะตอบอย่างไร

๓. ถ้านักเรียนเป็น 'แฟน' ของ 'คุณคนเครียด' และรู้ถึงความกังวลนี้ นักเรียนจะทำอย่างไร

๔. นักเรียนจะแนะนำให้ 'คุณคนเครียด' คุยกับแฟน ในประเด็นที่เธอกังวลนี้ อย่างไร

๕. หากนักเรียนอยู่ในสถานการณ์ของ 'คุณคนเครียด' นักเรียนคิดว่านักเรียนจะทำอะไรที่เหมือนหรือแตกต่างจากเธอ

๖. นักเรียนคิดว่า 'คุณคนเครียด' มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ เพราะเหตุใด

๗. นักเรียนจะคุยเรื่องเอดส์กับ 'คุณคนเครียด' อย่างไร

๘. หาก 'คุณคนเครียด' เริ่มกังวลใจเรื่องการติดเชื้อเอชไอวี นักเรียนจะแนะนำอย่างไร

๙. นักเรียนจะให้ข้อมูลเรื่อง 'ถ้าท้องโดยไม่พร้อม' หรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้าให้ จะบอกอย่างไร

๑๐. นักเรียนคิดว่านอกจากข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการตั้งครรภ์และวิธีการป้องกันท้องแล้ว 'คุณคนเครียด' ควรจะรู้เรื่องอะไรเพิ่มเติม เพื่อไม่ต้องอยู่ในสถานการณ์กังวลใจเช่นนี้อีก

หากใช้เป็นการประเมิน แล้วคำตอบที่ได้กลับจากนักเรียนน้อย ไม่ได้ตั้งใจครู ไม่ว่าจะข้อมูลผิด ประเด็นไม่ครอบคลุม ครูเพศศึกษาจะทำอย่างไรดี ระหว่างหักคะแนนตามข้อที่ตอบผิด หรือจะลองไปเปิด www.teenpath.net คอลัมน์คลินิกสุขภาพเพื่อหาคำถามอื่นๆ มาลองชวนคุยอีก จะได้ว่ารู้ว่าช่วงโม่งเพศศึกษาของเรา ทำให้นักเรียนน้อยได้เรียนรู้เพศศึกษาแบบคิด วิเคราะห์ และนำไปปรับใช้ได้จริงหรือไม่

เพราะเรียนรู้เรื่องชีวิต ไม่อาจวัดกันที่คะแนนข้อสอบ ท้ายบท หรือข้อสอบปลายภาค... มันง่ายไป

การป้องกันเอดส์ที่ได้ผล

คือการเพิ่มอำนาจให้คุณ

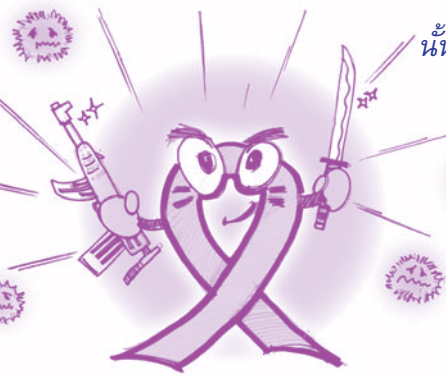
★ การลดจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ เป็นหนึ่งในเป้าหมายของคองานเอดส์ทั่วโลกที่พยายามทำงานกันอย่างแข็งขันมาตลอด ๒๐ ปี

มีบทเรียนที่น่าสนใจซึ่งสำคัญมากกับคนที่คิดอยากจะทำงานป้องกันการติดเชื้อรายใหม่

เป็นบทเรียนที่เกี่ยวกับเรื่องของอำนาจที่จะทำให้คนคิดอยากจะทำป้องกันเอดส์ และลุกขึ้นมาป้องกันตนเองจากเอดส์ได้นั้น อันดับแรกต้องทำให้คนรู้สึกว่าการเอดส์เป็นเรื่องใกล้ตัว ใกล้ตัว ไม่ใช่ทำให้รู้สึกว่าน่ากลัวหรืออันตราย แต่หมายถึงทำให้รู้สึกว่าตัวเขามีโอกาสที่จะได้รับเชื้อเอชไอวีจากวิถีชีวิตทางเพศ และเห็นผลที่อาจจะตามมา รวมถึงโอกาสการรับเชื้อถ้าใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน ในกรณีของผู้ใช้ยา

เมื่อเราสามารถสร้างการเรียนรู้จนคนสามารถเชื่อมโยงวิถีชีวิตของตนเองกับโอกาสการรับเชื้อเอชไอวีได้แล้ว ก็ต้องต่อกันอีกนิดว่า จะต้องทำอย่างไรหากต้องการอยู่อย่างปลอดภัย หรือลดโอกาสการติดเชื้อเอชไอวี

คำถามสำคัญก็คือ ใครเป็นผู้เสี่ยง? ใครเป็นผู้ต้องเลือกหาทางป้องกัน? ใครเป็นผู้ตัดสินใจและกระทำการป้องกัน? และใครจะต้องรับผิดชอบต่อผลที่ตามมาจากการตัดสินใจ?

คำตอบก็คือ ก็ผู้นั้นแหละ ใครเสี่ยง คนนั้นก็ต้องเป็นผู้หาทางป้องกัน และรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตามมา

เมื่อคนเริ่มเชื่อมโยงวิถีชีวิตของตนเองกับโอกาสการรับเชื้อเอชไอวีได้แล้ว (ซึ่งจะเรียกอีกอย่างก็ได้ว่าเริ่มตระหนักต่อเรื่องเอดส์แล้ว) ก็ต้องเอื้อให้คนเกิดการเรียนรู้เพื่อให้หาทางป้องกันเอดส์ได้ด้วย

นี่แหละคือเหตุผลที่ต้องสร้างอำนาจให้กับคนเพื่อป้องกันผู้ติดเชื้อรายใหม่

การสร้างอำนาจก็คือ การสร้างให้คนเรียนรู้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นได้บ้างถ้ายังคงเสี่ยงอยู่ และรู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่มีค่า

การสร้างอำนาจก็คือ ทำให้คนรู้ว่า การป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเป็นสิทธิของตัวเอง

การสร้างอำนาจก็คือ ทำให้คนมีทางเลือกที่หลากหลายในการจะลดความเสี่ยงต่อการรับเชื้อ

การสร้างอำนาจก็คือ ทำให้คนรู้ว่า ตนเองมีสิทธิที่จะเลือกลดความเสี่ยงด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวิถีชีวิต และดำรงอยู่ได้กับแรงเสียดทานจากสังคมที่ตัดสินจากความเป็นเพศจากสถานภาพ หรือทัศนคติต่างๆ โดยภูมิใจในคุณค่าของตนเอง

การสร้างอำนาจก็คือ ทำให้คนสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ ที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับกลุ่มคนตามเพศ ตามวัย ตามสถานภาพ

การสร้างอำนาจก็คือ การพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่างๆ ในการป้องกันเอดส์ เพื่อให้คนๆ นั้นเกิดความมั่นใจในตนเองที่จะลงมือปฏิบัติ

การสร้างอำนาจก็คือ การทำให้คนมีข้อมูลที่มากที่สุดและรอบด้าน เพราะคนจะเลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง

แน่นอนว่า ต้องใช้เวลา ความต่อเนื่อง และความใส่ใจเย็นของคนทำงาน

มาเพิ่มอำนาจให้คนกันเถอะ เพื่อการป้องกันเอดส์

🌿🌿 เที่ยวทั่วไทยไปกับเขาเวนท้าวอย่างVฯ

พุทธพจน์ ศรีเกียรติ

เยาวชนกลุ่มมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนิคมศรีธรรมราช

คลายร้อน ที่ทุ่งท่าลาด

สวนสาธารณะแห่งนี้มีบรรยากาศร่มรื่น
เหมาะสำหรับครอบครัว เพื่อนฝูง หรือคู่รัก
มาพักผ่อน คลายอารมณ์ และเพลิดเพลิน
ไปกับธรรมชาติ

★ ช่วงนี้เข้าสู่ฤดูร้อนแล้ว ผู้เขียนมีสถานที่ที่คลายร้อนมาแนะนำครับ เป็นสวนสาธารณะในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีชื่อว่า ‘สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๘๔’ หรือที่เราเรียกว่า ‘ทุ่งท่าลาด’ นั่นเอง

ทุ่งท่าลาด ตั้งอยู่ที่ถนนราชดำเนิน หลังสนามกีฬา มีเนื้อที่ ๑,๒๕๗ ไร่

ภายในมีสวนสัตว์เปิด สวนนก สวนสุขภาพ สวนญี่ปุ่น รวมทั้งทะเลสาบ ซึ่งเป็นที่อาศัยของนกเปิดน้ำที่อพยพมาจากถิ่นอื่นในช่วงมกราคมถึงมีนาคมของทุกปี

สวนสาธารณะแห่งนี้มีบรรยากาศร่มรื่น เหมาะสำหรับครอบครัว เพื่อนฝูง หรือคู่รัก มาพักผ่อน คลายอารมณ์ และเพลิดเพลินไปกับธรรมชาติ

วันที่ผู้เขียนแวะไปเที่ยวมานั้นอากาศกำลังเย็นสบาย ลมพัดเอื่อยๆ ทำให้อากาศรอบตัวไม่ร้อนจนเกินไป ลองสูดหายใจลึกๆ ทำให้รู้สึกปลอดโปร่งอย่างไม่น่าเชื่อ

วันนั้น มีผู้คนไปพักผ่อนกันมาก เด็กๆ จากหลายๆ ครอบครัววิ่งเล่นเสียงแจ้วแจ่วอย่างมีความสุข รู้สึกว่ารอบๆ ตัวผู้เขียนเต็มไปด้วยความสุขสนุกสนาน พลอยทำให้อึดอัดตามไปด้วยไม่ได้

ที่ริมบึงใหญ่ น้ำในบึงใสสะอาดจนสามารถมองเห็นปลาที่ว่ายวนอยู่ภายใต้ผิวน้ำ ขณะที่คู่รักหลายๆ คู่กำลังหยอกล้อกันอย่างมีความสุขในขณะที่เล่นเรือถีบ

สำหรับสวนสัตว์ก็มีสัตว์หลายชนิด เช่น เลื้อยลายพาดกลอนตัวอ้วน ตอนที่ไปดูมานั้นมันกำลังหลับเลยครับ อ้อ... สัตว์ก็นอนกลางวันเหมือนผู้เขียนเลย อย่าบอกนะครับว่าแถวนี้ไม่มีใครไม่เคยนอนหลับกลางวัน

นอกจากนี้ในสวนสัตว์ยังมียีราฟคอยาว ช้าง กวาง ลิง นก จระเข้ ฯลฯ

ใครแวะไปนครฯ ลองไปคลายร้อนที่ทุ่งท่าลาดดูนะครับ 📍

แลบสปีท ศิษย์สายหน้า

การต่อสู้ของคนชายขอบ

☆ ถึงตอนนี้สนิท นักมวยผู้ไม่เคยชนะใครคงครองรักกับสวย และขยายอาณาจักรชายก๊วยเตี๋ยวลูกขึ้นไปเรื่อยๆ ในขณะที่สนิทนอกจ้ออีกหลายคนกำลังดิ้นรนกับชีวิตนักมวย...

ดูภาพยนตร์เรื่องนี้แล้วก็อดคิดไม่ได้ว่า ชีวิตของนักมวยก็ไม่ต่างจากชีวิตของเด็กผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศ พวกเขา มีทางเลือกในชีวิตน้อยพอๆ กัน นักมวยหลายคนเกิดในครอบครัวยากจน การตระเวนแข่งในเวทีต่างๆ อาจทำให้เข้าตาค่ายมวยบางค่าย นั่นหมายถึงการมีที่อยู่ ที่กิน การได้ส่งเงินไปช่วยเหลือทางบ้านที่ขาดแคลน

เด็กผู้หญิงขายบริการจำนวนมาก (โดยเฉพาะเด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อย) ก็มีความหวังแบบนี้เช่นกัน หน้าตาที่สวยงาม รูปร่างที่พอใช้ได้ย่อมหมายถึงรายรับที่ดี และหมายถึงอนาคตของครอบครัวทางบ้านด้วย

ทั้งเด็กสาวที่เข้าสู่วงจรการค้าและเด็กชายที่เข้าสู่สังเวียนผ้าใบ ล้วนเป็นคนชายขอบที่แทบจะไม่ถูกรัฐเหลียวแล ล้วนเป็นคนที่มีทางเลือกน้อยในชีวิต และล้วนเป็นสินค้าชนิดหนึ่งในโลกทุนนิยมอันกว้างใหญ่นี้

ในสังคมที่เจริญรุดหน้า ปฏิเสธไม่ได้ว่า มนุษย์ก็ตกเป็นสินค้าได้ไม่ต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นเช่น หมู หมาก กา ไก่ หรือสัตว์สงวน

การค้ามนุษย์นั้นถูกดำเนินและจัดการอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่ด้อยโอกาส เราอ่านข่าวการนำเอาแรงงานพม่าหรือประเทศเพื่อนบ้านมาขายอย่างสม่าเสมอ เราอ่านพบการทะเลาะชองในประเทศญี่ปุ่นที่มีหญิงไทยให้บริการ เราอ่านพบเรื่องของฝรั่งแก่ๆ ที่หลอกเด็กชายตัวเล็กไปทำอานาจาร

ว่าไปแล้วหากเราจะมองให้ลึกซึ้ง ลิบเปอร์เซ็นต์ของข่าวสารที่ปรากฏในสื่อล้วนเป็นเรื่องของการค้ามนุษย์ที่ผิดกฎหมายทั้งสิ้น

ในชีวิตจริงนั้นคงไม่มีนักมวยคนไหน ชกมวยเป็นงานอดิเรกโดยมีร้านขายก๊วยเตี๋ยวลีงชีพเช่นสนิท นักมวยทุกคนที่เริ่มต้นชีวิต (ด้วยอายุที่อ่อนกว่าสนิทมาก) จึงยังชีพ

ด้วยส่วนแบ่งที่แล้วแต่จะได้รับ ในขณะที่รัฐจะให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงที่ถูกล่อลวงให้ค้าขายทางเพศ ปัญหาของเด็กผู้ชายที่ถูกบังคับให้ชกมวยทั้งเป็นการโชว์ตามสถานที่ต่างๆ ที่มีชาวต่างชาติ หรือชกอย่างจริงจังตามเวทีมวยต่างๆ กลับได้รับการดูแลที่น้อยเหลือเกิน

เรามิงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเรื่องของเด็กผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศ แต่เรามีข้อมูลน้อยเหลือเกินกับเด็กผู้ชายที่ทนทั้งลำแข้ง ศอก หมัดอยู่กลางผืนผ้าใบ

บัญชา อ่อนดี นักเขียนท่านหนึ่งเคยเขียนหนังสือชื่อ 'เสียดิตรวน' (ซึ่งเข้าชิงซีไรต์ด้วยในปี ๒๕๔๖) ว่าชีวิตของนักมวยก็ไม่ต่างจากเสือที่ถูกล่ามอยู่ในตรวน แม้จะแลดูน่าเกรงกลัวในสนามของการต่อสู้ แต่ชีวิตจริงแล้วก็ไม่ว่าห่างไกลจากผู้เป็นเจ้าของได้ถ้าไม่กลัวอดตาย

ชีวิตของชนชายขอบก็เช่นกัน พวกเขาถูกทำให้อ่อนแอด้วยการไม่สนใจอย่างจริงจังของสังคม พวกเขาถูกปล่อยให้แก้ไขปัญหาตามลำพัง และการแก้ปัญหานั้นก็นำไปสู่ปัญหาใหม่ที่ซับซ้อนขึ้นไม่สิ้นสุด

เด็กสาวที่ขายตัวเริ่มจากจังหวัดใกล้ๆ แล้วเดินทางออกไปไกลขึ้นทุกที ก่อนจะมีจุดจบที่เป็นโรค หรือเป็นผู้จัดหาและประกอบธุรกิจนั้นเสียเอง ไม่ต่างจากนักมวยที่เมื่อหมดสภาพแล้วก็ต้องหากินด้วยวิธีต่างๆ เช่น การค้ายาเสพติด หรือการดิ้นรนร้องเพลง หรือติดการพนัน

หรือนี่คือชะตากรรมซ้ำซากของการเป็นคนชายขอบ?

ทำไมสาวกล้านั่งตักหนุ่มในที่สาธารณะ?

ถาม

สวีสวี ชายพเนจร

ครูรู้สึกและเห็นกับตาบ่อยมากกว่า สาวๆ วัยรุ่นไม่ห่วงเนื้อหวิวตัวเลย สามารถนั่งตัก โอบ กอด กับหนุ่มๆ ในที่สาธารณะได้ อยากรู้ว่าทำโดยไม่รู้สึกละเลยจริงๆ หรืออธิบายความคิดของเด็กในเรื่องนี้ให้ครูเข้าใจหน่อยสิ แล้วถ้าครูอยากชวนเด็กที่ครูสอนคุยเรื่องนี้ แนะนำหน่อยนะว่าควรคุยแบบไหนดี เด็กๆ จะได้ไม่ท้าวาครูหัวโบราณ

ขอบใจจ้า

ครูแนะแนว

ตอบ ๆ ๆ ๆ

สวีสวี คุณครูแนะแนวครับ

เรื่องแบบนี้ โรงเรียนที่ผมอยู่แม้จะมีจำนวนนักเรียนน้อย ก็ยังมีอะไรแบบนี้เยอะ ส่วนใหญ่แล้วก็มักจะเป็นคู่รักที่วัยต่างกันไม่มากเท่าไร

เดี๋ยวนี้วัฒนธรรมมันเริ่มเปลี่ยนไปแล้วครับ อะไรๆ ก็ดูจะเป็นสากลไปหมด (จำได้ว่าสมัยท่านจอมพล ป. ก็ชอบบอกให้เราทำอะไรเหมือนเมืองนอกอยู่แล้วนี่ *-*)

สิ่งที่วัยรุ่นอย่างเราเห็น และเรียนรู้ในห้องเรียน ช่างต่างจากที่เห็นในทีวี UBC MTV Music Video ซึ่งต่างนำเสนอเซ็กซี่และความรุนแรง แม้แต่ในเกมออนไลน์ที่เล่นกันอยู่ทุกวัน ก็มีเรื่องราวแบบนี้เยอะ

การปฏิบัติในชีวิตจริง ๆ จึงไม่ใช่เรื่องยากหรือน่าอายเท่าไรหรอกครับ เพราะเห็นเรื่องแบบนี้จนชินตา ต่อให้ถูกปลุกฝังในโรงเรียน หรือที่บ้านว่าไม่ควรทำอะไรอย่างนี้นะ!

แต่พอออกมาเห็นคนอื่นเค้าทำกันในสังคมจริง ๆ เราก็จะเกิดคำถามตามมาในใจตัวเองว่า

‘ทำไมเราถึงทำบ้างไม่ได้?’

ไปถามอาจารย์ ก็ได้แค่คำตอบว่า

‘มันดูไม่ดี’ หรือ ‘มันน่าเกลียด’

ไม่ก็ ‘สงวนตัวหน่อยสิ’

ไม่มีเหตุผลอื่นที่ดู ‘ฟังชั่น’ ในความคิดของวัยรุ่นคนหนึ่งเลย เมื่อไม่มีเหตุผลอะไรที่ดูฟังชั่นแล้ว ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าจะไปทำตามทำไมนั่นแหละครับ

-*- วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ก็คงเป็นการทำใจยอมรับ ว่าเรื่องแบบนี้มันกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปซะแล้วแหละครับ แต่ก็อย่าหวังไปเลยครับ ไม่ใช่แค่เรื่องนี้ที่ธรรมดา เซ็กซี่ก็ธรรมดาเหมือนกัน (เฮ้ย!)

หน้าที่ของผู้ใหญ่ก็คงแค่ให้ความรู้เค้าว่า ถ้าทำอะไรก็ควรระวังป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตามมา อะไรพวกนั้น มากกว่าครับ @_@

ส่วนถ้าจะชวนคุย ผมว่าออกแนวล้อๆ ดีกว่าครับ ^^ ล้อกับนักเรียนเล่น แบบนั้นจะดู ‘หนืดๆ’ กับอาจารย์ดี แล้วพอมีอะไร เค้าก็จะมาคุยกับเราเอง

(ชายพเนจรเป็นนามปากกาของเด็กหนุ่มอายุ ๑๗ ปี ซึ่งอาสาทำหน้าที่ตอบปัญหาที่คาใจผู้ใหญ่ ใครอยากได้คำตอบแบบ ‘แนวแนว’ เชิญส่งคำถามมาที่ mase@live.com)

เขียนเขาชนฉบับนี้ขอเปลี่ยนบรรยากาศสักนิด จากหัวข้อกิจกรรม เพชรแปรงแปรงศึกษาของกลุ่มแกนนำ เขาชนต่างๆ เรามาลองพูดคุยกับน้องๆ ม.๔-๕ กลุ่มว๊ากกรุงเทพฯ ในมุม close up ใกล้ชิดกันบ้าง ในหัวข้อที่เป็นกระแส จากหนังสือตัวร้ายรุ่น ม.ปลาย ก่อนอินทราณซ์ ว่าดูแล้วจะรู้ว่า “เป็นวัยรุ่นมันเหนื่อย” ขนาดไหน

แล้วในชีวิตจริงน้องๆ ต้องรู้สึกเหนื่อยเกี่ยวกับการเป็นวัยรุ่นไหม พวกเขาคิดอย่างไรในขณะที่ผู้ใหญ่บางส่วนสังเกตเห็นว่าวัยรุ่นวันๆ ไม่ทำอะไร ชอบทำตัวไร้สาระ? แล้วยังทำให้ผู้ใหญ่เป็นห่วงอีกต่างหาก...หรือว่าเรากำลังมอง “ความเหนื่อย” จากคนละมุม

น้ำหวาน - กรองกาญจน์ เรื่องสากล ม.๔ โรงเรียนสตรีวิทยา ๒

ได้ฉายาว่าผีชีวะเพราะเก็บเอาวิชาชีวะไปฝัน

หวานเครียดมาก ตั้งแต่ย้ายโรงเรียนเข้ามาตอน ม.๔ แล้วได้อยู่สายวิทย์ห้องคิง รู้สึกเลยว่าโห! หัวเพื่อนๆ มันทำตัวอะไร ทั้งที่เราชอบชีวะมาก แต่ ม.๔ ต้องท่องไฟล์มตั้งแต่สัตว์เซลล์เดียวจนถึงมนุษย์ มีคืนหนึ่งเครียดจนเอาไปฝันเลย แล้วเราก็ต้องไปเรียนพิเศษหลายๆ ที่ ตั้งแต่เจ็ดโมงเช้าถึงห้าโมงเย็นเพื่อให้เรามั่นใจ ทั้งๆ ที่จริงแล้วก็ยังไม่รู้หรอกนะว่าตัวเองฝันอยากเข้าคณะอะไร

แต่ถึงจะเครียดเรื่องเรียน มันก็ไม่ได้ส่งผลกับการใช้ชีวิตวัยรุ่นของเราเท่าไรไร เป็นวัยรุ่นมันไม่เหนื่อยหรอกเพราะเราได้ลองอะไรใหม่ๆ ตลอด บางวันเราอยากทำตัวไร้สาระ นั่งรถไปห้างกับเพื่อนๆ แค่ให้เปลืองค่ารถเล่น หายใจทิ้งแค่นั้นแล้วเราก็กลับมา

สิ่งที่อยากบอกผู้ใหญ่ : อยากให้ผู้ใหญ่ดูแลเราห่างๆ แต่คอยใส่ใจด้วย เช่นมาแอบฟังเราคุยโทรศัพท์กับเพื่อนก็ได้ 555 แค่ว่ารับรู้ความเป็นไปของเรา แล้วก็อย่ามองเราแต่ภายนอก

เป็นวัยรุ่น มันเหนื่อยมั๊ย?

ตุ้ม - ศุภวัช เขียวชัด ม.๔ โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา

ไม่ได้เหนื่อยไม่ว่าแต่เรื่องผม...ผมขอ

ผมออกจะงงๆ หนะว่าใครเป็นคนตั้งคำถามว่าเป็นวัยรุ่นเหนื่อยมั๊ย เพราะผมว่าวัยนี้สนุกที่สุดแล้ว แต่ผมก็ยอมรับว่ามีข้อจำกัดบางอย่าง เช่น แม่ไม่ให้ไปดูหนังรอบดึกเพราะเป็นห่วง แต่ที่ผมไม่เข้าใจมากกว่าคือเวลาเพิ่งตัดผมใหม่ๆ หัวผมเกรียนๆ ต้องใส่หมวกออกจากบ้าน แต่แม่บอกให้ถอดเพราะดูเหมือนพวกจ๊กโก๊เดี่ยวโดนดักตี สุดท้ายผมก็ต้องแอบเอาหมวกใส่กระเป๋าลงไปใส่ในบ้านอยู่ดี เพราะผู้ชายกับทรงผมเป็นเรื่องใหญ่ๆ ที่ **สิ่งที่อยากบอกผู้ใหญ่ :** ผมอยากให้ผู้ใหญ่ทำตัวเป็นเด็กเป็นเพื่อนเล่นกับเรามากกว่า อย่าวางมาดแล้วเราก็จะได้เรียนรู้กันมากขึ้น

แพร - สกาวรัตน์ เจิมสีปศรี ม.๕ โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา

เรียนก็ยุ่ง แต่ชอบมูร์รักด้วย

แพรเครียดเรื่องเรียน เพราะโดนเปรียบเทียบกับน้องจากที่แม่เชื่อหมอดูแล้วหมอดูบอกว่า ลูกสาวคนนี้หวังพึ่งไม่ได้ แม่ก็เลยรักน้องชายมากกว่า 555 แต่ไม่เป็นไร เราตั้งใจเรียนเก่งอยู่แล้ว ถ้าจะมีเรื่องกั๊งวลก็คือเราอยากมีแฟนที่รักเราจริงๆ เพราะแพรเคยอกหักจากผู้ชาย นั้งร้องให้อยู่ในตู้โทรศัพท์ด้วย พอมาตอนหลังก็เลยหันมาชอบทอม ชอบแบชช แล้วก็รู้จักเพื่อนใหม่ๆ ทางเอ็มเอสเอ็น

สิ่งที่อยากบอกผู้ใหญ่ : แพรแค่อยากให้ผู้ใหญ่นึกถึงเวลาที่เขาเคยเป็นวัยรุ่นบ้างว่าบางทีเขาก็ต้องเคยผ่านช่วงเวลาสนุกสนานมาบ้างเหมือนกัน

ต้อง - ภาสกร เลิศกิตติกุล ม.๕ โรงเรียนสตรีวิทยา ๒

ดูแลน้อง ไม่เป็นปัญหา แต่ผมแค่อยากเล่นกีฬาเอง

ส่วนผม นอกจากเครียดเรื่องเรียนภาษาฝรั่งเศสที่ไวยากรณ์ผันกิริยาสุดยดยอดยากแล้วก็ไม่มีอะไร เพราะผมต้องดูแลน้องสาวที่อยู่ ป.๖ ตลอด แต่ตอนนี้ห้องอยู่ในอาณัติผมแล้วเพราะมีครั้งหนึ่งเขามากวนผมมาก ๆ แกล้งเอ

ปากกามาจิ้มแขนผมทะเล่ ผมเตือนแล้วไม่เชื่อก็เลยตบหน้า จากนั้นผมก็ยอมให้พ่อทำโทษ แล้วน้องก็ไม่มากวนอีก ทุกวันนี้ผมกลับบ้านไป หุงข้าว อุ้กกับข้าวเพราะพ่อแม่กลับมาสี่ห้าทุ่ม แต่ผมก็ไม่ถือเป็นภาระเพราะถือว่าทำให้ตัวเองกินด้วย เสาร์อาทิตย์ผมก็ไม่ชอบไปเที่ยวอยู่แล้ว

มีแค่เรื่องเดียวที่ทำให้ชีวิตวัยรุ่นของผมสนุกคือการเล่นกีฬา กับเพื่อน ตอนเที่ยงไม่กินข้าวเอาเวลาไปเตะบอล แต่ตกเย็นผมมีเวลาเล่นได้ครึ่งชม.เองก็ต้องกลับบ้านแล้ว...เด็กไทยเซ็ง!

สิ่งที่อยากบอกผู้ใหญ่ : ทุกอย่างมีสองด้านนะครับ ดีก็มี ไม่ดีก็มี อยากบอกผู้ใหญ่ว่าอย่ามองวัยรุ่นแต่ด้านเสียครับ

ได้ฟังน้องๆ เขาระบายความในใจกันไปแล้ว...คิดอย่างไรกันบ้างคะ

แม้ว่าน้องๆ ม.ปลายเครียดเรื่องเรียนกันเป็นหลักใหญ่ แต่สุดท้ายแล้วต่างคนต่างก็มีความคิด ความต้องการของตัวเองในมุมเล็ก ๆ ที่แตกต่างกันไป และบางทีมันก็เป็นมุมเล็ก ๆ ที่ผู้ใหญ่อย่างเราคาดไม่ถึง จนเรานึกเอาเองว่าวัยรุ่นต้องการอิสระที่จะเสเพล และไม่เคยใส่ใจเรื่องที่เป็นสาระกับชีวิต

แต่จริง ๆ แล้ว คำว่า “สาระ” ของวัยรุ่นกับผู้ใหญ่มันอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้เนาะ

โรคที่ ๕

ในการประชุมองค์การภาคีก้าวอย่างฯ คุณหมอมจากสำนักงานควบคุมโรคที่ ๕ นครราชสีมา
เล่าให้ผู้เข้าร่วมประชุมฟังว่า...

หมอ : ชื่อหน่วยงานผมนี้ ทำให้คนงงและสับสนได้นะเนี่ย

ผู้เข้าร่วมฯ : ยังไงเหรอครับ หมอ

หมอ : ผมเคยนั่งรถยนต์สำนักงานไปเติมน้ำมัน ช่างรถก็เขียนว่า สำนักงานควบคุมโรคที่ ๕ นครราชสีมา
เด็กที่เติมน้ำมันเขายืนอ่านช่างรถแล้วก็สงสัย

ผู้เข้าร่วมฯ : เด็กเค้าถามอะไรเหรอหมอ

หมอ : อืม... เค้าถามว่า พี่ พวกพี่ควบคุมแต่โรคที่ ๕ เทรอ แล้วโรคอื่นๆ เช่น พวกโรคที่ ๔ พี่ไม่ควบคุมเทรอ
แล้วโรคที่ ๕ คือโรคอะไรละ แล้วมีทั้งหมดกี่โรคกันแน่ที่ควบคุม

ตั้งบฯ นี้ก่อนเลย

เนื่องจากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของโครงการก้าวอย่างฯ รู้จักครูหลายคน เจ้าหน้าที่สำนักงานควบคุมโรคคนหนึ่ง
จึงให้ช่วยลองสอบถามคุณครูว่า ตอนนีเรื่องเอดส์อยู่ในวิชาอะไรบ้าง เนื้อหาเป็นอย่างไร

เจ้าหน้าที่ฯ : การสอนเรื่องเอดส์ ปกติจะอยู่ในวิชาไหนครับเนี่ย

ครู : ไม่มีหรอก ส่วนใหญ่ก็จะปนๆ กันในวิชาสุขศึกษานั้นแหละ ก็สอนบ้างเล็กน้อย

เจ้าหน้าที่ฯ : อืม แล้วข้อมูลล่ะครับ คุณครูมีโอกาสที่จะอัปเดตข้อมูลเรื่องเอดส์มั๊ยครับ

ครู : ไม่มีหรอก ข้อมูลก็หาเอา ถูกบ้างผิดบ้าง ก็ว่ากันไป ส่วนใหญ่ก็เป็นของเก่าๆ นะ

เจ้าหน้าที่ฯ : แล้วมีข้อเสนออะไรให้กระทรวงสาธารณสุข ว่าจะช่วยครูเรื่องข้อมูลเอดส์ได้ยังไงบ้างครับ

ครู : คิดไปสักครู่ แล้วก็เกิดอาการ 'ปึง' ขึ้นมา

ครู : ผมว่ากระทรวงสาธารณสุขต้องตั้งงบประมาณขึ้นมาก้อนหนึ่งเลยนะ

เจ้าหน้าที่ฯ : ตั้งขึ้นมาเพื่ออะไรครับ

ครู : ตั้งงบประมาณมาเพื่อเก็บป้ายเอดส์เก่าๆ ใจ ป้ายเก่าๆ หน้าโรงเรียน หน้าทางเข้าหมู่บ้าน หน้าอำเภอ
เอาออกให้หมดทั่วประเทศก่อนเลย ข้อมูลผิดๆ ทั้งนั้น ปีนี้อาแค่นี้ ผมว่าช่วยครูได้เยอะนะ
ปีหน้าค่อยว่ากันใหม่ ดีมะ

